വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന് വേദ വിജ്ഞാനങ്ങളും, തത്വവിജ്ഞാനങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണെന്നും, അദ്ദേഹം ഇസ്റാഈല്യരിലേക്ക് റസൂലായിരിക്കുമെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ അവർ തുടർന്നറിയിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'രിസാലത്തിന്റെ' (ദിവ്യദൗത്യത്തിന്റെ) പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നും, പ്രധാന ദൗത്യ വിഷയങ്ങൾ എന്താണെന്നും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥം (الكِتَاب) എന്ന വാക്കിൽ, എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പൊതുവിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുപുറമെ ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാനങ്ങളെല്ലാം തത്വവിജ്ഞാനം (الحكمة) എന്ന വാക്കിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. (ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബക്വറ: 129-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക) ഇസ്റാഈല്യർക്കിടയിൽ നിലവിലുള്ളതും, മൂസാ നബി(അ)ക്ക് അവതരിച്ചതുമായ തൗറാത്തുതന്നെയായിരുന്നു ഈസാ (അ)ന്റെ കാലത്തും മതത്തിന്റെ നിയമ സംഹിതയായി- ന്യായപ്രമാണമായി - പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈസാ (അ)ക്കു പ്രത്യേകമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥമാണ് ഇൻജീൽ എന്ന സാക്ഷാൽ സുവിശേഷം. അത് കൊണ്ട് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ആദ്യം പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, തൗറാത്തിനെയും ഇൻജീലിനെയും പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ രണ്ട് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈസാ നബി(അ)ക്ക് ഹൃദിസ്ഥമായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഈസാ(അ) ക്ക് എഴുത്തും വായനയും അറിയാമായിരുന്നത് കൊണ്ടും, അദ്ദേഹത്തിനു തൗറാത്തും ഇൻജീലും പഠിപ്പിക്കുമെന്ന് പിന്നീട് പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടും (يُعَلِّمُهُ الكِتَاب) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം'അദ്ദേഹത്തിന് എഴുത്ത് പഠിപ്പിക്കും' 'എന്നാണ് - വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കുമെന്നല്ല- എന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. യാഥാർത്ഥ്യം നോക്കുമ്പോൾ അതിനു സാധ്യതയുണ്ട്താനും. ഈസാ (അ) ഇസ്റാഈൽ സമുദായത്തിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ട ഒരു റസൂലായിരുന്നുവെന്നും (وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ) ഈ സുവിശേഷത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ജന സമുദായത്തിലും റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ട അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി ﷺ തിരുമേനി വന്ന ശേഷം ഇസ്റാഈല്യർ മുഴുവനും തിരുമേനിയെ പിൻപറ്റുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നും ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പല മഹാന്മാരും പ്രസ്താവിക്കുന്നത് പോലെ, ഓരോ കാലത്തും നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന റസൂലുകളുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവരുടെ കൈക്ക് അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്താറുള്ള അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ('മുഅ്ജിസത്തുകൾ') അതതു കാലത്തെ ജനങ്ങളുടെ വളർച്ചക്കും, പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കും അനുസരിച്ചായിരിക്കും, വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത്. മൂസാ നബി(അ)യുടെ കാലം 'സിഹ്റി'നു വളരെ പ്രചാരമുള്ളകാലമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ട പ്രധാന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സിഹ്റിനെ വെല്ലുന്നവയായിരുന്നു. നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ കാലം സാഹിത്യത്തിനു വളരെ സ്ഥാനം കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കാലമായിരുന്നു. തിരുമേനിക്കു നൽകപ്പെട്ട പ്രധാന ദൃഷ്ടാന്തം സാഹിത്യകാരന്മാരെ വെല്ലുന്ന ക്വുർആനാകുന്നു. അത് പോലെ, ഈസാ നബി(അ)യുടെ കാലമാകട്ടെ, തത്വശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം മുതലായവയിൽ വളരെ പുരോഗതി പ്രാപിച്ച ഒരു കാലമായിരുന്നു. അത് കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അങ്ങിനെയുള്ള ശാസ്ത്രീയ കഴിവുകളെയെല്ലാം വെല്ലുമാറുള്ളവയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'മുഅ്ജിസത്തു'കളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകത്വവും സത്യതയും സ്ഥാപിക്കുകയെന്നതിനുപുറമെ, മറ്റൊരു രഹസ്യം കൂടി

അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ആലോചിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്. പിതാവില്ലാതെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തിൽ അസംഭവ്യതയൊന്നുമില്ല എന്നുകൂടി തെളിയിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണവ. സയ്യിദ് ഖുതുബ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, നിർജ്ജീവ വസ്തുവിന് ജീവൻ നൽകുക, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുക, മറഞ്ഞകാര്യം പറയുക, മുതലായ കാര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടികളിൽപെട്ട ഒരാളുടെ കൈക്ക് സംഭവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന അല്ലാഹുവിന്- മനുഷ്യനെ അളക്കുന്ന മാനദണ്ഡം കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെയും അളക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്ത പക്ഷം - ആരുടെ കൈക്കു അവൻ അവ വെളിപ്പെടുത്തിയോ ആ ആളെ സാധാരണക്കെതിരായി, പിതാവില്ലാതെ ജനിപ്പിക്കുവാനും കഴിയുമെന്നുള്ളതിലുണ്ടോ വല്ല സംശയവും?!

ഈസാ(അ) ന്റെ 'മുഅ്ജിസത്തു'കളായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:

(1) കളിമണ്ണുകൊണ്ട് പക്ഷികളുടെ ആകൃതിയിൽ രൂപമുണ്ടാക്കി അതിൽ അദ്ദേഹം ഊതിയാൽ അത് പക്ഷിയായിത്തീരുക,

(2) രോഗം നിമിത്തമോ മറ്റോഅല്ലാതെ, ജനനാൽ തന്നെ കാഴ്ചയില്ലാത്തവരായ ജാത്യാന്ധന്മാരെയും, മാറാവ്യാധിയായ വെള്ളപ്പാണ്ടുകാരെയും സുഖപ്പെടുത്തിവിടുക

(3) മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുക

(4) ജനങ്ങൾ തിന്നുന്നതും, അവർ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതുമായ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുക. അഥവാ അങ്ങിനെയുള്ള മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പറയുക. ഇവയെല്ലാം ചിലപ്പോഴെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവാമെന്നു നമുക്ക് തീർത്തുപറയാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി എണ്ണുന്നതിനു അർത്ഥമില്ലല്ലോ. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും കണ്ടിട്ടു പോലും അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുകയും കൈയ്യേറ്റം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് യഹൂദികൾ ചെയ്തതെന്ന് പ്രസിദ്ധമാണ്. ബൈബ്ളിലെ പുതിയ നിയമ പുസ്തകങ്ങളിൽ അവയിലെ സത്യാസത്യങ്ങൾ തിരിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും - അന്ധതയും പാണ്ടും അദ്ദേഹം സുഖപ്പെടുത്തിയ പല സംഭവങ്ങളും, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിച്ച ചുരുക്കം ചില സംഭവങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. മുഅ്ജിസത്തുകളെ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞശേഷം (إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ) (നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കതിൽ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.)എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു തന്നെ ഇതു വ്യക്തമാണ്. ഇതെല്ലാം എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവയൊന്നും സംഭവിച്ചു കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയേക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസത്യതക്കാണല്ലോ തെളിവായിത്തീരുക. എന്നാൽ, മേൽപ്രസ്താവിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെന്നോണം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു വെളിപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ പലതും ചില രിവായത്തുകളിലും, ബൈബ്ളിലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാമെന്നല്ലാതെ ഒന്നിനും വിശ്വാസയോഗ്യമായ തെളിവ് കാണുന്നില്ല.

ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതായുണ്ട്. (قَدْ جِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ) (നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തവുമായി വന്നിരിക്കുന്നു.) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈസാ (അ) ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു

വെളിപ്പെടുമെങ്കിലും അവയുടെ യഥാർത്ഥ കർത്താവ് അല്ലാഹുവാണെന്നാണിത് കാണിക്കുന്നത്. പിന്നീട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ അതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം (بِإِذْنِ اللَّهِ) ആകുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ മാഇദഃ 110 ൽ ഈസാ (അ) നെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഇതേ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, അവയെല്ലാം നീ ചെയ്യുന്നത് എന്റെ അനുവാദപ്രകാരം (بِإِذْنِي) ആണെന്നു അവിടെയും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ, അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിരുത്താതെ, പലർക്കും അമളിപിണയുകയും, അങ്ങനെ, പ്രവാചകന്മാരും അല്ലാത്തവരുമായ പല മഹാന്മാർക്കും അവർ ദിവ്യത്വം കൽപ്പിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ മഹാത്മാക്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവർക്കു പല അസാധാരണ സംഭവങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുവാനും ചില മറഞ്ഞകാര്യങ്ങൾ അറിയുവാനും കഴിയുമെന്നും അവർ ധരിച്ചുവശായിരിക്കുന്നു. ഈ ധാരണ നിമിത്തം മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ ശിർക്കുപരമായ എത്രയോ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ കടന്നുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടുകൂടി അയക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകന്മാർക്കുപോലും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ അനുവാദപ്രകാരം മാത്രമെ അവർക്കും അതിനു സാധ്യമാകയുള്ളൂ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

(وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ) "ഒരു റസൂലിനും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവരാൻ ആകുകയില്ല. എല്ലാ അവധിക്കുമുണ്ട് ഓരോ നിയമ നിശ്ചയം." (റഅ്ദ്: 38)

ഈസാ (അ) നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായുള്ള രണ്ടുകാര്യങ്ങളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു: (ഒന്ന്:) തന്റെ മുമ്പിലുള്ള തൗറാത്താകുന്ന വേദഗ്രന്ഥത്തെ അദ്ദേഹം സത്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അതെ, അദ്ദേഹം തൗറാത്തിന്റെ തത്വങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും തൗറാത്തിന്റെ നിയമ നടപടികളെ പിൻപറ്റുകയും അതിനെ പുനർജീവിപ്പിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അവതരിപ്പിച്ച ഇൻജീൽ ഒരു പുതിയ നിയമസംഹിതയായിരുന്നില്ല. ഉപദേശങ്ങൾ, താക്കീതുകൾ, ഉപമകൾ ആദിയായവയാണ് അവയിലെ പ്രധാന ഉള്ളടക്കം. ഇൻജീൽ (الْإِنْجِيل) എന്നവാക്കിനു തന്നെ സുവിശേഷമെന്നാണർത്ഥം. ഈ വാസ്തവം യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിലൂടെ ബൈബ്ൾ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ (തൗറാത്തിനെ) യോ, പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിനു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുത്. നീക്കുവാനല്ല, നിവൃത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നത്. സത്യമായിട്ട് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും വരെ സകലവും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു ഒരു വള്ളിയെങ്കിലും പുള്ളിയെങ്കിലും ഒരു നാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല'.(മത്തായി, 5,17,18)

(മറ്റൊന്ന്:) ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം അവർക്കു അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കും. ഇപ്പറഞ്ഞതിന് രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെടുന്നു:

(1) പൊതുവിൽ തൗറാത്തിന്റെ നിയമ നടപടി തന്നെയാണ് അദ്ദേഹവും പിൻപറ്റുന്നതെങ്കിലും ഇസ്‌റാഈല്യർക്ക് നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചിലകാര്യങ്ങളുടെ നിരോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് 'നസ്ഖ്' ചെയ്യപ്പെടുക (ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുക)

യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. യഹൂദികൾക്ക് അനുവദനീയമായിരുന്ന ചില വസ്തുക്കൾ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായി അല്ലാഹു(4:160,6:146) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വല്ലതും പിന്നീട് ഈസാ (അ)ന്റെ കാലത്തു അവർക്ക് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കാം. ഈ അഭിപ്രായത്തെയാണ് ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. അത് പോലെയുള്ള വല്ല നിയമങ്ങളിലും കാലാനുസൃതമായ എന്തെങ്കിലും ചില്ലറമാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നത് തൗറാത്തിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് എതിരാകുന്നില്ലെന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം.

(2) യഥാർത്ഥത്തിൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവയല്ലെങ്കിലും പുരോഹിതന്മാരുടെയോ മറ്റോ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും കാരണമായി നിഷിദ്ധങ്ങൾ എന്നു കരുതപ്പെട്ടു വന്നിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ വിധി തുറന്നുകാട്ടും. ഈസാ (അ) പറഞ്ഞതായി മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് (وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ) (നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായപ്പെട്ടുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ചിലതുഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാനും (സുഖുറുഫ്:63) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഈ അഭിപ്രായത്തിനു തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. (الله اعلم)

അവസാനം, 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു'വെന്നു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും ദൗത്യ പ്രധാനമായ മൗലിക തത്വങ്ങൾ ഈസാ നബി(അ)യും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ...... صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ) അതെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം, എന്നെ അനുസരിക്കണം, എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും റബ്ബ് അല്ലാഹു തന്നെയാണ്. അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കണം, ഇതാണ് നേർക്കുനേരെയുള്ള മാർഗം എന്നൊക്കെ. ഈ ഉൽബോധനങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്തുതന്നെ വ്യാഖ്യാനം നൽകിയാലും ശരി അവരുടെഅംഗീകൃത വേദഗ്രന്ഥങ്ങളായി അവർ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന നിലവിലുള്ള സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഈ പരമാർത്ഥം ഇന്നും അവിടവിടെയായി ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടെന്ന വസ്തുത അവർക്കുപോലും നിഷേധിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല. ഉദാഹരണമായി: പിശാചിന്റെ ഒരു പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയനായ അവസരത്തിൽ യേശു അവനോട് പറയുകയാണ്: 'സാത്താനെ, എന്നെവിട്ടുപോ, നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്ക്കരിച്ച് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പിശാച് അവനെ വിട്ടുപോയി' (മത്തായി, 4:10,11) ജൂത പണ്ഡിതന്മാരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് യേശു പറയുന്നു: '.... ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ ദുർബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കപട ഭക്തിക്കാരായ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് യശയ്യാവു പറഞ്ഞതു ശരി:'ഈ ജനം അധരം കൊണ്ട് എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം എങ്കൽ നിന്നു ദൂരത്തു അകന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യകൽപ്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ ഇവർ ഉപദേശിക്കുന്നത് കൊണ്ട് എന്നെ വ്യർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു.' (മാർക്കോസ്, 7: 5-7; മത്തായി, 15:7-9)

فَلَمَّآ أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ ٱلْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنصَارِىٓ إِلَى ٱللَّهِ

﴿52﴾ എന്നിട്ട് ഈസാ അവരിൽ (ഇസ്റാഈല്യരിൽ) നിന്നു അവിശ്വാസത്തെ (അനുഭവത്തിൽ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു

قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَٱشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

വിങ്കലേക്കുള്ള (മാർഗത്തിൽ) എന്റെ സഹായികൾ ആരുണ്ട്?'

'ഹവാരിയ്യുകൾ' പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ (മാർഗത്തിൽ) സഹായികളാകുന്നു; ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ 'മുസ്‌ലിം'കളാകുന്നുവെന്ന് താങ്കൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യണം.

رَبَّنَآ ءَامَنَّا بِمَآ أَنزَلْتَ وَٱتَّبَعْنَا ٱلرَّسُولَ فَٱكْتُبْنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നീ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും, ഞങ്ങൾ റസൂലിനെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നീ ഞങ്ങളെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരോടൊപ്പം രേഖപ്പെടുത്തേണമേ!'

وَمَكَرُوا۟ وَمَكَرَ ٱللَّهُ ۖ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلْمَٰكِرِينَ ﴿٥٤﴾

﴾54﴿ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു: അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു.

﴾52﴿ فَلَمَّا أَحَسَّ എന്നിട്ട് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞാരെ عِيسَى ഈസാ
مِنْهُمُ അവരിൽ നിന്ന് الْكُفْرَ അവിശ്വാസം قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു مَنْ أَنصَارِي എന്റെ
സഹായികൾ ആരാണ് إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് قَالَ الْحَوَارِيُّونَ ഹവാരിയ്യുകൾ പറഞ്ഞു
نَحْنُ ഞങ്ങൾ أَنصَارُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളാകുന്നു آمَنَّا بِاللهِ ഞങ്ങൾ
അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു وَاشْهَدْ താങ്കൾ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുകയും ചെയ്യുക
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ഞങ്ങൾമുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് ﴾53﴿ رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ آمَنَّا ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു بِمَا أَنزَلْتَ നീ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ وَاتَّبَعْنَا ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു الرَّسُولَ റസൂലിനെ فَاكْتُبْنَا അതിനാൽ ഞങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തേണമേ
مَعَ الشَّاهِدِينَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരോടൊപ്പം ﴾54﴿ وَمَكَرُوا അവർ തന്ത്രം പ്രയോ
ഗിക്കുകയും ചെയ്തു وَمَكَرَ اللهُ അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ
خَيْرُ الْمَاكِرِينَ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു.

സൂ: സ്വഫ്ഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ, മറിയമിന്റെ മകൻ ഈസാ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് എന്റെ സഹായികൾ ആരാണ് എന്ന് ഹവാരിയ്യുകളോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളാണ് എന്നും ഹവാരിയ്യുകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളായിത്തീരുവിൻ. എന്നിട്ട്

ഈസ്റാഈൽ സന്തതികളിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം വിശ്വസിച്ചു: ഒരു വിഭാഗം അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അവരുടെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ നാം ബലം നൽകി. അങ്ങിനെ, അവർ (വിജയം നേടി) പ്രത്യക്ഷരായിത്തീർന്നു. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ.....الصف 'ഹവാരിയ്യുകൾ (الْحَوَارِيُّونَ) എന്ന പദത്തിന്റെ വാക്കർത്ഥത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അവർ അലക്കുകാരായിരുന്നുവെന്നും, മത്സ്യവേട്ട നടത്തുന്നവരായിരുന്നു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും 'സഹായികൾ' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അഹ്സാബ് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നബി ﷺ ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ, സുബൈർ (റ) വേഗം ആ ക്ഷണനം സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി, 'എന്റെ ഹവാരിയാണ് സുബൈർ' എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. (ബു:മു)

ഈസാ നബി(അ)യുടെ സത്യോപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വകവെക്കാതെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത- ഇസ്റാഈല്യർ- അവിശ്വാസത്തിൽ ശഠിച്ചു നിന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യദൗത്യം നിഷേധിക്കുക മാത്രമല്ല; അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അവർ കള്ളാരോപണങ്ങൾ തൊടുത്തുവിടുകയും കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢശ്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ ആരാണു തയ്യാറുള്ളത് (مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ) എന്നു തന്റെ അനുയായികളോട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. കുറച്ചാളുകൾ മുന്നോട്ടുവന്ന് ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറാണ് (نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ) എന്നറിയിച്ചു. അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറാണെന്ന് താൽപര്യം. ഇവരാണ് 'ഹവാരിയ്യുകൾ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇവർ പന്ത്രണ്ടു പേരായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) തങ്ങൾ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരും, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പനകൾക്കു നിരുപാധികം കീഴടങ്ങിയവരും (മുഅ്മിനുകളും മുസ്ലിംകളും) ആണെന്നും ഈസാ (അ) ന്റെ മുമ്പിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും, റസൂലിനെ പിൻപറ്റിയ സത്യസാക്ഷികളിൽ തങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനായി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചവരാകട്ടെ- ഇവരാണ് ബഹുഭൂരിഭാഗവും- അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യ പ്രബോധനങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി പല കുതന്ത്രങ്ങളും അക്രമങ്ങളും നടത്തിപ്പോന്നു. പക്ഷേ, അവർക്കെതിരായ ചില തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാനുള്ളത്.

ഈസാ നബി(അ)യിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്കെതിരെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ച തന്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, അവർ ഈസ(അ) ക്കെതിരെ പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ക്വുർആന്റെ പല പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും മറ്റുമായി അവ ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരപുത്രൻ, ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരൻ, കള്ളവാദി, രാജ്യദ്രോഹി, മതദ്രോഹി, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പും കലഹവുമുണ്ടാക്കുന്നവൻ എന്നിങ്ങനെ പലതും ആരോപിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരിണി എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. ആ പ്രവാചകവര്യന്റെ തത്വോപദേശങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ ആകൃഷ്ടരാകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ,

തങ്ങളുടെ പൗരോഹിത്യ താൽപര്യങ്ങൾക്കും പാരമ്പര്യാചാരങ്ങൾക്കും അത് മൂലം ഹാനി നേരിടുമെന്ന ഭയവും, അവരുടെ അസൂയയും മാത്രമാണ് ഇതിനൊക്കെ കാരണം. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യദൗത്യവും ലഭിക്കുകയും, അദ്ദേഹം മതപ്രബോധനം ചെയ്തു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തതോടെയാണ് ഇതെല്ലാം ആരംഭിച്ചത്. മേപ്പടി സംരംഭങ്ങളിലൊന്നും അവർക്ക് വിജയിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, എതിർപ്പും കുതന്ത്രങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനും ക്രൂശിക്കാനും ശ്രമം നടത്തി. ബൈബ്ളിന്റെ (യോഹന്നാൻ, മാർക്കോസ് മുതലായ സുവിശേഷങ്ങളിലെ) വിവരണങ്ങളനുസരിച്ച് സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങനെയാണ്:-

റോമൻ കൈസറുടെ കീഴിൽ പിലാത്തോസ് രാജാവായിരുന്നു ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. ഈസാ(അ) നെപ്പറ്റി ആ ദുഷ്ടൻമാർ രാജാവിൻെറ മുമ്പിൽ പല ആരോപണങ്ങളും ഉന്നയിച്ചു. അദ്ദേഹം റോമൻ ഭരണകൂടത്തിനെതിരെ പ്രചാരവേല നടത്തുകയാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് രാജാവായി കൈസർ തന്നെമതി എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ആരോപണത്തിന്റെ താൽപര്യം. കേവലം ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനായ പിലാത്തോസ് അദ്ദേഹത്തെ വിളിപ്പിച്ചു വിചാരണ നടത്തിയതിൽ, ആരോപണങ്ങളൊന്നും ശരിയല്ലെന്നു തെളിഞ്ഞു. 'അവനെ ക്രൂശിക്കുക' എന്ന് ആർത്തു വിളിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണം (തൗറാത്ത്) അനുസരിച്ചു വേണ്ടത് ചെയ്തുകൊള്ളുക എന്നു പിലാത്തോസ് അവരോട് പറഞ്ഞു. നിയമപ്രകാരം അവനെ കൊല്ലേണ്ടതാണെന്നും, കൊല്ലുവാൻ ഞങ്ങൾക്കധികാരമില്ലല്ലോ എന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. അത്രയുമല്ല, അവനെ കൊലപ്പെടുത്താത്ത പക്ഷം താൻ (പിലാത്തോസ് രാജാവ്) റോമൻ കൈസറുടെ എതിരാളിയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കൈസറെ അറിയിക്കുമെന്ന് അവർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുന്ന പാപത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ ഒഴിവാണെന്നും നിങ്ങൾ തന്നെ ആ പാപം ഏൽക്കണമെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ട് പിലാത്തോസ് അവസാനം യഹൂദികളുടെ ആവശ്യത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായി. ഈസാ(അ)ന്റെ ശിഷ്യ ഗണങ്ങളിൽ യൂദാ (യൂദാസ്) എന്നുപേരായ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ മുപ്പതു പണം പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ച് ഏറ്റിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ യഹൂദപുരോഹിതന്മാരെയും പിലാത്തോസിന്റെ പട്ടാളക്കാരെയും കൂട്ടി പന്തം കൊളുത്തി രാത്രി ഈസാ(അ) നെ തിരഞ്ഞുപോയി. അദ്ദേഹവും ഏതാനും ശിഷ്യന്മാരും ഒരു തോട്ടത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. യൂദാ ആംഗ്യം മുഖേന അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. കൂടെയുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കുകയും മുൾക്കിരീടം ധരിപ്പിക്കുക മുതലായ പല അക്രമങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ കയറ്റുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് ബൈബ്ളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം.

യഥാർത്ഥത്തിൽ, കുരിശു സംഭവത്തിന്റെ പര്യവസാനം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. അവർ ഒരാളെ പിടികൂടിയതും, കുരിശിൽ തറച്ചതും ശരിതന്നെ. പക്ഷെ, ആ ആൾ ഈസാ(അ) ആയിരുന്നില്ല. അവരറിയാതെ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായത്. അതെ, (وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ) (അവർ കുതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തന്ത്രജ്ഞൻമാരിൽവെച്ച് ഉത്തമനുമാകുന്നു) അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രമെന്തെന്ന് വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 6

إِذْ قَالَ ٱللَّهُ يَـٰعِيسَىٰٓ إِنِّى مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَجَاعِلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوكَ فَوْقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۖ ثُمَّ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

﴿55﴾ (അതെ)അല്ലാഹു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'ഈസാ, നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞാൻ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കുകയും, നിന്നെ എന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്നു നിന്നെ (ഞാൻ) ശുദ്ധമാക്കുകയും, നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരെ ക്വിയാമത്തുനാൾവരെക്കും അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മീതെ ആ(ക്കിവെ)ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

പിന്നീട്, എന്റെ അടുക്കലേക്കായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ് അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞാൻ വിധി കല്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّـٰصِرِينَ ﴿٥٦﴾

﴿56﴾ 'എന്നിട്ട് അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടർ അവിശ്വസിച്ചുവോ അവരെ ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും ഞാൻ കഠിനമായ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കും: അവർക്കു സഹായികളായിട്ട് (ആരും ഉണ്ടാകുക) ഇല്ലതാനും

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٥٧﴾

﴿57﴾ 'എന്നാൽ, യാതൊരുകൂട്ടർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവർക്ക് അവൻ [അല്ലാഹു] അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു അക്രമികളെ സ്നേഹിക്കുകയില്ല.'

﴿55﴾ إِذْقَالَ اللهُ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം يَا عِيسَى ഈസാ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ مُتَوَفِّيكَ നിന്നെപൂർണമായെടുക്കുന്ന (പിടിച്ചെടുക്കുന്ന) വനാണ് وَرَافِعُكَ നിന്നെ ഉയർത്തുന്നവനുമാണ് إِلَيَّ എന്നിലേക്ക് وَمُطَهِّرُكَ നിന്നെ ശുദ്ധമാക്കുന്നവനുമാണ് مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്ന് وَجَاعِلُ ആക്കുന്നവനുമാണ് الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരെ فَوْقَ മീതെ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ إِلَى يَوْمِ നാൾവരെ

الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തിന്റെ ثُمَّ إِلَيَّ പിന്നെ എന്റെ അടുക്കലേക്കാണ് مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം فَأَحْكُمُ അപ്പോൾ ഞാൻ വിധികൽപിക്കും, വിധിക്കും بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ فِيمَا യാതൊന്നിൽ كُنتُمْ فِيهِ അതിൽ നിങ്ങളായിരുന്നു تَخْتَلِفُونَ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു (ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി) കൊണ്ടിരിക്കും ﴾56﴿ فَأَمَّا എന്നാലപ്പോൾ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ فَأُعَذِّبُهُمْ അവരെ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കും عَذَابًا شَدِيدًا കഠിനമായ ശിക്ഷ فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ വെച്ചു وَالْآخِرَةِ പരത്തിലും وَمَا لَهُم അവർക്കില്ലതാനും مِّن نَّاصِرِينَ സഹായികളായിട്ടു (ആരും) ﴾57﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരു കൂട്ടർ آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു الصَّالِحَاتِ സൽകർമങ്ങൾ فَيُوَفِّيهِمْ അവർക്കവൻ നിറവേറ്റി(പൂർണമായി) കൊടുക്കും أُجُورَهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ, കൂലി وَاللَّهُ അല്ലാഹു لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ

ഈസാ നബി (അ)യിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്കെതിരെ അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. പ്രസ്തുത നടപടി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തും മുമ്പ് അതെങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്ന് ഈസാ (അ)ക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ച വിവരമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: ആ അവിശ്വാസികൾ എന്ത് കുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചാലും ശരി, അവരുടെ കെണിയിൽ അകപ്പെടാതെ നിന്നെ (ഈസാ നബിയെ) ഞാൻ രക്ഷപ്പെടുത്തും. നിന്നെ ഞാൻ അവരിൽ നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്ത് എന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരും. അങ്ങനെ, ആ ദുഷ്ടന്മാരിൽ നിന്നു നിനക്ക് ഞാൻ മോചനം നൽകും. നിന്നെ പിൻപറ്റിയിട്ടുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഖിയാമത്തുനാൾവരെ ആ അവിശ്വാസി കളെക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവസാനം എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരുമല്ലോ. അപ്പോഴായിരിക്കും നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഭിന്നിപ്പുകളെ സംബന്ധിച്ച അന്തിമ തീരുമാനം ഞാൻ എടുക്കുക. അവിശ്വാസികൾക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഞാൻ കഠിനമായ ശിക്ഷ നൽകും. അതിൽ നിന്നു അവരെ സഹായിച്ചു രക്ഷ നൽകുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും സ്വീകരിച്ചവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം ഞാൻ പൂർണമായി നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അക്രമികളെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുക എന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല.

ഈസാ (അ)നെ കുരിശിൽ തറച്ച് മൃഗീയമായ രൂപത്തിൽ വധിക്കുവാനായിരുന്നു വല്ലോ യഹൂദികൾ വട്ടംകൂട്ടിയിരുന്നത്. അവരിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു രക്ഷിക്കുമെന്ന്; അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയ വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു എങ്ങനെ പാലിച്ചുവെന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇസ്റാഈല്യർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് പാത്രമാകുവാനുള്ള പലകാരണങ്ങളും എടുത്തു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലും മർയമിന്റെ മകനുമായ മസീഹു ഈസായെ ഞങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള അവരുടെ വാദം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സൂറത്തുന്നിസാഇൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല; അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല. എങ്കിലും അവർക്കദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയാതാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക

യാണ്. നിശ്ചയമായും ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായവർ, അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു. അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഊഹത്തെ പിൻപറ്റുകയല്ലാതെ ഒരു അറിവുമില്ല. ഉറപ്പായും അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു തന്റെ അടുക്കലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു. (നിസാഉ് : 157, 158) അതെ, അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം അവർ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ അവർക്കു പിടികിട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹമെന്നു ധരിച്ച് അദ്ദേഹത്തോടു രൂപ സാദൃശ്യമുള്ള ഒരാളെ പിടിച്ചു ക്രൂശിക്കുകയാണുണ്ടായത്. തങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയതു അദ്ദേഹത്തെതന്നെയാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു തെളിവോ ഉറപ്പായ അറിവോ അവർക്കില്ല. അവർ ഊഹിച്ചത് അങ്ങിനെയാണെന്നു മാത്രം. യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചത് മറ്റൊന്നാകുന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അവങ്കലേക്കു ഉയർത്തിക്കളഞ്ഞു. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുക?!

യേശുവിനെ തങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നു അഹങ്കരിക്കുന്ന യഹൂദികൾക്കോ, യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും , ക്രമേണ ആ സങ്കൽപത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പുതിയൊരു മതസംഹിത കെട്ടിപ്പടുത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കോ ആ സംഭവത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപം അറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ, അവർ കുരിശിലേറ്റിയത് യേശുവിനെത്തന്നെയാണെന്നോ, അവർകൊലപ്പെടുത്തിയത് അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെയാണന്നോ അവർക്ക് ഉറപ്പില്ലെന്നുള്ള യഥാർത്ഥം ബൈബ്ളിന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് വന്നവർ അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ അറിയാത്തവരായിരുന്നു. രാത്രി പന്തം കൊളുത്തികൊണ്ടാണ് അവർ തോട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞു നടന്നത്. വിചാരണ സമയത്ത് യഹൂദികൾ മാത്രമെ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. യേശുവിനോട് രൂപ സാദൃശ്യമുള്ള ആളുകൾ വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ തന്നെയും രൂപം മാറുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ചില മണിക്കൂറുകൾ മാത്രമെ അദ്ദേഹം കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നുള്ളൂ. (*) കുരിശിൽ നിന്നിറക്കിയപ്പോൾ മുറിവിൽ നിന്ന് രക്തം ഒഴുകിയിരുന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല പ്രസ്താവനകളും, അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാ എന്ന ശിഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പരാമർശങ്ങളും വസ്തുനിഷ്ഠമായി പരിശോധിക്കുന്നവർക്ക് ഈ വാസ്തവം ബോധ്യമാകും. കൂടുതൽ വിശദീകരണത്തിന് മുതിരുന്ന പക്ഷം അത് കുറേ ദീർഘിച്ചു പോകുന്നതാണ്.

ദുർവ്യാഖ്യാനവും, മുൻവിധിയും യുക്തിവാദവുമൊക്കെ ഒരു ഭാഗത്ത് ഒതുക്കിവെച്ചുകൊണ്ട് ശുദ്ധ മനസ്സോടെ അല്ലാഹു വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചതെന്തും മുഖവിലക്കു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടെ ഈ ഖുർആൻ വചനവും, സൂ: നിസാഇൽ നിന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച വചനവും വായിക്കുന്ന ഒരു മുസ്ലിമിന് മറ്റു മനുഷ്യരെപോലെ ഈസാ നബി (അ) മരിച്ചു മണ്ണടിഞ്ഞു പോയിരിക്കുകയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹു തന്റെ അടുക്കലേക്കു അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തി (رَفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيْهِ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നാണെന്നോ, അവന്റെ

(*) അക്കാലത്ത് നിലവിലുള്ള കുരിശു മരത്തിന്റെ രൂപവും, അതിൽ മനുഷ്യരെ ക്രൂശിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും നോക്കുമ്പോൾ കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ട ആൾ മരണപ്പെടുവാൻ രണ്ടുമൂന്നുദിവസം വേണ്ടിവരുമായിരുന്നു.

അടുക്കൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഉന്നത പദവി നൽകി എന്നാണെന്നോ പറഞ്ഞുതൃപ്തിപ്പെടുവാനും സാധ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തെ അവർകൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (وَمَا قَتَلُوهُ)എന്നും, അദ്ദേഹത്തെ അവർ ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല (وَمَا صَلَبُوهُ) എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ 'അദ്ദേഹത്തെ' എന്ന സർവ്വ നാമം (ضَمِير) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്തൊന്നാണോ അതേ വസ്തുതതന്നെയായിരിക്കണമല്ലോ 'അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവങ്കലേക്കു ഉയർത്തി' (رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ) എന്ന വാക്യത്തിലെ സർവ്വ നാമം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയും വക്രതയില്ലാത്ത ഏതൊരുസാമാന്യ ബുദ്ധിക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്. ആദ്യത്തെ രണ്ടിലും ജഡവും ആത്മാവും കൂടിയുള്ള ഈസാ നബി (അ)യാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ മൂന്നാമത്തേതിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ആദ്യത്തെ രണ്ടിലും ജഡവും ആത്മാവും കൂടിയ ദേഹമാണെന്നും, മൂന്നാമത്തേതിൽ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവ് മാത്രമാണെന്നു- അല്ലെങ്കിൽ ജഡം മാത്രമാണെന്നും- പറയുന്നതിന് നീതീകരണമില്ല. ഭാഷാചട്ടങ്ങൾക്കോ യുക്തിക്കോ അതു യോജിക്കുന്നതുമല്ല.

رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ (അല്ലാഹു അവങ്കലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തി) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നത പദവി നൽകി എന്നാണെന്നുള്ള വാദം, പാമരന്മാരെ പകിട്ടാക്കുവാൻ മാത്രമെ ഉപകരിക്കുകയുള്ളൂ. കാരണം. ഒരു ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതിനു ശേഷം إِلَى (ഇലാ) എന്ന അവ്യയം വരുമ്പോൾ ആ ക്രിയ സംഭവിക്കുന്ന കാലത്തിന്റെയോ, സ്ഥലത്തിന്റെയോ അവസാനം കുറിക്കുവാനുള്ളതായിരിക്കും അത്. (يعنى لانتهاء الغاية الزمانية اوالمكانية) ഈ അവ്യയത്തിന് മലയാളത്തിൽ നാം '-ലേക്ക്' എന്നും 'വരെ'എന്നും സാധാരണ വിവർത്തനം നൽകാറുള്ളതും ഇതേ അർത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെയാകുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് എത്തുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തെ അവൻ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി എന്നു സാരം. നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ വചനത്തിൽ رافعك الى (എന്നിലേക്കു ഉയർത്തുന്നു) എന്നും, സൂറ: നിസാഇലെ വചനത്തിൽ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ (അല്ലാഹു അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തി) എന്നുമാണല്ലോ ഉള്ളത്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഉയർത്തി എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്താണ്; ചോദ്യം ഇതാണ്: ഇനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തി എന്നാണതിന്റെ താല്പര്യമെന്നത്രെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അടുക്കലുള്ള ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായം. ഏതായാലും മേൽപോട്ടു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി എന്നതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ല, ഉപരിലോകത്തേക്ക് എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. എന്നല്ലാതെ, സ്ഥാനം തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ തക്ക തെളിവുകളില്ല. യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിന്നറിയാം.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നത പദവി നൽകുക എന്നുള്ള ഈ പുതിയ അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നവർ, അതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ഇദ്‌രീസ് നബി (അ) യെപ്പറ്റി സൂറത്തു മർയമിൽ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا (അദ്ദേഹത്തെ നാം ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു ഉയർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ട്. ഇതിൽ 'ഇലാ' (إِلَى)എന്ന അവ്യയം ഇല്ലെന്നുമാത്രമല്ല; ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് എന്നു അല്ലാഹു തന്നെ സ്പഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നേരെ മറിച്ച് ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തേക്ക് (الى مكان علي) എന്നായിരുന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെങ്കിൽ മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം തന്നെയായിരിക്കും ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. നമസ്കാരത്തിലെ ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ (എന്നെ ഉയർത്തണേ) وَارْفَعْنِى എന്നുള്ളതും ഇവർ എടുത്ത്

കാണിക്കാറുണ്ട്. ഇതിലും (اِلى) എന്ന അവ്യയം ഇല്ലല്ലോ. അറബി ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചു പ്രാഥമിക ജ്ഞാനമെങ്കിലും ഉള്ളവർക്കറിയാം. ക്രിയകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന അവ്യയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ക്രിയകളുടെ അർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യാസം നേരിടുമെന്ന്.

'ക്വാദിയാനികൾ' എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അഹമ്മദീ മതക്കാർക്ക് അവരുടെ പുതിയ മതാടിസ്ഥാനങ്ങൾ കെട്ടിപ്പൊക്കുന്നതിന് ഈസാ (അ) മരണപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് സ്ഥാപിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേടുള്ളതുകൊണ്ട് അവരും പുരോഗമനവാദികളെന്നു സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്ന ചില മുസ്‌ലിം യുക്തിവാദികൾക്ക് അവരുടെ യുക്തിവാദങ്ങൾക്കും ശാസ്ത്രീയ നിഗമനങ്ങൾക്കും നിരക്കായ്കകൊണ്ട് അവരും ഈസാ നബി(അ)യെ ഉപരിലോകത്തേക്കു അല്ലാഹു ഉയർത്തിയതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാകുന്നു. ഈ ക്വുർആൻ വചനങ്ങളെ- കുറെ പാടുപെട്ടാലും -തങ്ങൾക്കു അനുകൂലമായി അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. അവരുടെ ചില അർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് നാം മുകളിൽ ചിലതെല്ലാം സംസാരിച്ചത്. വളരെ കാര്യമായി അവർ കടിച്ചു തൂങ്ങാറുള്ള ഒരു വാക്കാണ് (مُتَوَفِيكَ) (മുതവഫ്ഫീക) എന്നുള്ളത്. 'നാം നിന്നെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതാണ്' എന്നും മറ്റുമാണ് അവർ ഈ വാക്കിനു അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അത്കൊണ്ട് ഈ വാക്കിനെപ്പറ്റിയും അൽപമൊന്നു ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (تَوَفِّي) (തവഫ്ഫീ) എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുള്ള കർതൃനാമം (اسم فاعل) ആണത്. നിറവേറ്റി എടുക്കുക, പൂർണമായെടുക്കുക, മുഴുവൻ എടുക്കുക,' എന്നൊക്കെയാണ് അതിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. കടം മുഴുവൻ തീർത്തുവാങ്ങി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ (تَوَفَّى الدِيْنَ) എന്നുപറയാറുള്ളത് ഈ അർത്ഥമനുസരിച്ചാകുന്നു. മരണം മനുഷ്യനെ മുഴുവനുമായി പിടിച്ചെടുത്തു പോകുന്നതുകൊണ്ട് മരണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ഉറക്കം കേവലം ഒരു അർദ്ധമരണമായതുകൊണ്ട് ഉറക്കത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടുതാനും. 'മരണപ്പെട്ടു' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'കാലം കഴിഞ്ഞു, കാലഗതി പ്രാപിച്ചു, കഥ കഴിഞ്ഞു' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ ഒരു പ്രയോഗമാണിതും. അഥവാ വാക്കർത്ഥമോ, ഭാഷാർത്ഥമോ എന്ന നിലക്കല്ല- സന്ദർഭത്തിനൊത്ത ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം എന്ന നിലക്കാണത് എന്നു സാരം. (تَوَفِّي എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെയും, പ്രയോഗങ്ങളെയും കുറിച്ച് സുമർ: 42, സജദ: 11 എന്നീ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.)

മരണവേളയിലും ഉറക്കിലും അല്ലാഹു ആളുകളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا) എന്ന് സുമർ 42ലും, സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദഃയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ, അവരെ മരണം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതുവരെ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ എന്നു നിസാഉ് 15 ലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രണ്ടു സ്ഥലത്തും (تَوَفَّى) എന്ന വാക്കു തന്നെയാണുള്ളത്. ആ വാക്കിന് 'മരണപ്പെടുത്തുക' എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കുന്ന പക്ഷം, ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിനു 'മരണവേളയിലും ഉറക്കിലും അല്ലാഹു ആളുകളെ മരണപ്പെടുത്തുന്നു' എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിനു 'അവരെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ' എന്നും ആയിരിക്കണമല്ലോ അർത്ഥം വരുക. ഇതു തികച്ചും നിരർത്ഥമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, (تَوَفِّي) എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'മരണപ്പെടുത്തുക' എന്നോ 'ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുക' എന്നോ അല്ലെന്നു

ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണ്. ശരി; വാസ്തവം ഇതാണെങ്കിലും (انى متوفيك) എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമെന്ന നിലക്ക് 'ഞാൻ നിന്നെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതാണ് എന്ന് എന്തുകൊണ്ട് അതിനു അർത്ഥമാക്കിക്കൂടാ? എന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. തുടർന്നു കൊണ്ട് وَرَافِعُكَ إِلَيَّ (നിന്നെ എന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതുമാണ്) എന്നു കൂടിപറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ആ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം ഇവിടെ കൽപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതാണിതിനു മറുപടി. കാരണം, മരണപ്പെട്ട ആളെ ഉയർത്തുന്നത് ഒന്നുകിൽ അയാളുടെ ജഡത്തെ ഉയർത്തുകവഴിയോ,ആത്മാവിനെ ഉയർത്തുകവഴിയോ മാത്രമെ സാദ്ധ്യമാകുകയുള്ളൂ. ഇത് രണ്ടും ശരിയല്ലെന്നു, ജഢവും ആത്മാവും ചേർന്നുള്ള ഈസാ(അ)നെ ഉയർത്തുമെന്നേ അതിന് അർത്ഥമായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂവെന്നും നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ.

ഈസാ (അ) മരണപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ട്- ഉപരിലോകത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല- എന്നു വാദിക്കുന്നവർ, തങ്ങളുടെ ഒരു ഊന്നുവടിയായി ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു ക്വുർആൻ വചനമാണ് (وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ) (അവർ രണ്ടാൾക്കും- ഈസാക്കും മാതാവിനും- നിവാസ യോഗ്യവും ഒഴുക്കു ജലമുള്ളതുമായ ഒരു മേടു പ്രദേശത്തേക്കു നാം അഭയം നൽകി.) എന്ന സൂ: മുഅ്മിനൂനിലെ 50-ാം വചനം. യഹൂദികൾ അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലാൻ വട്ടം കൂട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും മാതാവിനെയും അവരുടെ ഉപദ്രവം ഏൽക്കാത്ത ഒരുസ്ഥലത്തേക്കു രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നും, അവിടെ വെച്ച് അദ്ദേഹം മതപ്രചാരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അങ്ങനെ അവിടെവെച്ച് സ്വാഭാവികമായി മരണം പ്രാപിച്ചുവെന്നുമൊക്കെയാണ് അവർ ആ വചനത്തിനു നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം. ക്വാദിയാനീ (അഹമ്മദീ) മതക്കാരാകട്ടെ, ഇതൊന്നുകൂടി വലിച്ചുനീട്ടി വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആ മേടുപ്രദേശംകൊണ്ട് കാശ്മീർ പ്രദേശമാണെന്നും, അവിടെ ഈസാ (അ) ന്റെ ക്വബ്ർ നിലവിലുണ്ടെന്നും മറ്റും ജൽപിച്ചു വരുന്നു. സത്യത്തിന്റെ കണികപോലുമില്ലാത്ത ചില കെട്ടുകഥകളും, ദുഃസ്സമർത്ഥനങ്ങളും മാത്രമാണിതെല്ലാം. ഈസാ(അ) ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾ, അന്നവിടെ രാജാവായിരുന്ന ഹിറോദോത്തസ് അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ നടത്തിയ ഗൂഢശ്രമത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനെയും മാതാവിനെയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇക്കൂട്ടർ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ, കുരിശു സംഭവത്തിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനെ സംബന്ധിച്ചല്ലതന്നെ, അതേ വചനത്തിൽ ആദ്യം (وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً) (മർയമിന്റെ മകനെയും, അവന്റെ മാതാവിനെയും നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) എന്ന് പറഞ്ഞ് കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചതിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം, അതേ തുടർന്നാണ് ആ വാക്യം അല്ലാഹു അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, അതോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വിഷയമാണ്- കുരിശു സംഭവത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വിഷയമല്ല. - അതെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ബൈബ്ളിൽ കാണുന്നത് പോലെ, കുരിശു സംഭവം നടക്കുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് മർയം (അ) ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും കുരിശു സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു അഭയം നൽകലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതെന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടർക്കു സാധ്യമല്ലതാനും.

അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ആ മേടു പ്രദേശം (ربوة) ദിമശ്ക്വി (ഡമസ്കസി) ലാണെന്നും, ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിലാണെന്നും, ഫലസ്തീനിലെ റംലയിലാണെന്നും, ഈജിപ്തിലാണെന്നുമൊക്കെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഈസാ നബി(അ)യും മാതാവും താമസിച്ചിട്ടുള്ളതായിരിക്കാം ഇതിനു കാരണം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഏതായാലും കാശ്മീരിലാണെന്ന് - കഴിഞ്ഞ ചില ദശവൽസരങ്ങളിലായി ക്വാദിയാനി മതക്കാർ പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്- ഒരു പണ്ഡിതനും പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. പറയുവാൻ ന്യായവുമില്ല. ബൈബ്ളിന്റെ പ്രസ്താവന ശരിയാണെങ്കിൽ, ആ മേടുപ്രദേശം ഈജിപ്തിലായിരിക്കുമെന്ന് അനുമാനിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്താനും. ബൈബ്ൾ പറയുന്നു: 'കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ യോസേഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. നീ എഴുന്നേറ്റ് ശിശുവിനെയും അമ്മയേയും കൂട്ടികൊണ്ട് മിസ്രയീമി (ഈജിപ്തി)ലേക്കു ഓടിപ്പോയി ഞാൻ നിന്നോടു പറയും വരെ അവിടെ പാർക്കുക. ഹെറോദാവു (രാജാവു) ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന് അവനെ അന്വേഷിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു... ഹെറോദാവിന്റെ മരണത്തോളം അവൻ അവിടെ പാർത്തു... എന്നാൽ, ഹെറോദാവു കഴിഞ്ഞുപോയ ശേഷം കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ മിസ്രയീമിൽ വെച്ച് യോസേഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. ശിശുവിനു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവൻ മരിച്ചു പോയതു കൊണ്ടു നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയേയും കൂട്ടി യിസ്രായേൽ ദേശത്തേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരേയും കൂട്ടി യിസ്രായേൽ ദേശത്തു വന്നു' (മത്തായി അദ്ധ്യായം : 2ൽ 13-22) (യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് പിറക്കാറായിട്ടുണ്ടെന്നു ജോത്സ്യൻമാരിൽനിന്നു അറിവു കിട്ടിയതനുസരിച്ചാണ് ഹിറോദസ് (ഹെറോദാവ്) രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതെന്നും, രണ്ടു വയസിനു താഴെയുള്ള ശിശുക്കളെ ഇക്കാരണത്താൽ (بيت لحم) ബത്‌ലഹേമിൽ കൊലപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ എന്ന വാക്യത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാന വിവരണത്തിൽ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഏതാനും ചില അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണെങ്കിലും, ഈസാ നബി(അ) യുടെ ഐഹിക ജീവിതം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ഉപരിലോകത്തേക്കു അല്ലാഹു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുമെന്നാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അദ്ദേഹം ഉപരിലോകത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ളതിൽ അവരെല്ലാം ഏകാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ബലവത്തായ പല ഹദീഥുകളിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധമായി അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ, ലോകാവസാനഘട്ട മാകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നുള്ളതിലും അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പില്ല. ആരും തന്നെ അദ്ദേഹം ഉപരിലോകത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നോ, മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും മരണപ്പെട്ട് ക്വബ്റിൽ അടക്കപ്പെട്ടുപോയിരിക്കു കയാണെന്നോ പറയുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തു ശത്രുക്കളാൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായ യൂദാസാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തതെന്നും , മൂന്നാം ദിവസമോ മറ്റോ ശവക്കല്ലറയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയും ആകാശത്തേക്കുയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നുമാണ് ബൈബ്ളും ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നത്. പക്ഷേ, കുരിശു സംഭവത്തെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനേയും സംബന്ധിച്ചു ബൈബ്ളിലെ സുവിശേഷങ്ങളും, പ്രസ്താവനകളും പരിശോധിച്ചാൽ അവ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യം നിറഞ്ഞതായി കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് അവയെ

ആസ്പദമാക്കി ആ സംഭവത്തിനു ഒരു ഐക്യ രൂപം നിർണയിക്കുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു തന്നെയും സാധിക്കാതെയാണിരിക്കുന്നത്.(*)

ലോകാവസാനകാലത്ത് ഈസാ (അ) ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ നിയമ നടപടികൾക്കനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം നീതിന്യായം നടത്തുമെന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ പല നടപടികളെയും അദ്ദേഹം എതിർക്കുമെന്നും മറ്റും നബി തിരുമേനി ﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) തുടങ്ങിയ മഹാന്മാർ പല മാർഗങ്ങളിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും, പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു,. ഇതിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന ചില സൂചനകൾ സൂ: നിസാഉ് 159 ലും സൂ: സുഖ്റുഫ് 61 ലും കാണാവുന്നതുമാകുന്നു. യുക്തി വാദങ്ങളെയോ, കക്ഷി താൽപര്യങ്ങളെയോ മുൻനിറുത്തി ഈ സത്യത്തിനു നേരെ കണ്ണടക്കുകയും, ഒരു മുൻവിധിവെച്ചുകൊണ്ടു ഖുർആനെയും നബിവചനങ്ങളെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിരുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കേ ഇതിൽ വിയോജിപ്പുണ്ടാകുവാൻ അവകാശമുള്ളൂ.

ഈസാ നബി (അ) ക്കു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചതിനെയും, അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ സൂറത്തിലെ പല വചനങ്ങളും. മറ്റു സൂറത്തുകളിലും ഇതുപോലെ പല വചനങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു ദിവ്യത്വവും ആരാധ്യതയും കൽപിക്കപ്പെടുവാൻ അവർ പറയുന്ന പ്രധാന ന്യായങ്ങൾ മൂന്നെണ്ണമത്രെ:

(1) അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചത്.

(2) അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു പ്രത്യേകമായി വെളിപ്പെട്ട അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ

(3) അദ്ദേഹം കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടശേഷം ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളത്. ഈ മൂന്നിൽ ഒന്നാമത്തെതിനെയും, രണ്ടാമത്തേതിനെയും ഖുർആൻ ഒട്ടും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല; രണ്ടിനെയും സ്ഥാപിക്കുകയും, വിശദീകരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, അതോടൊപ്പം തന്നെ,

(*) ഈ വിഷയകമായി വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. അതിലെ ചില വരികളുടെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. 'അതിനു ഒന്നാമത്തെ തെളിവു നാലു സുവിശേഷങ്ങളല്ല. അവയിലെ വൃത്താന്തങ്ങളെ ഒത്തുനോക്കി പരിശോധിക്കുന്നവർ അബദ്ധമായ അഭിപ്രായത്തിനു അധീനരാകും. സുവിശേഷങ്ങൾ എഴുതപ്പെടുന്നതിന് അനേക സംവത്സരങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് അനേകായിരം(?) പേർ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിന്റെ പേരിൽ അവർ മർദ്ദനത്തിന് വിധേയരാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതാണ് പ്രധാന തെളിവ്. അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് സുവിശേഷങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്... ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രധാന തെളിവ് നാലു സുവിശേഷങ്ങളല്ല. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 55ാം കൊല്ലത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട കൊരിന്ത്യർക്കെഴുതിയ പൗലോസിന്റെ ഒന്നാം ലേഖനമാണ് തെളിവ്. ഇവൻ ക്രിസ്തുവിന് ശേഷം മൂന്നോ നാലോ, ഏഴോ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് വിശ്വസിച്ച ആളാണ്.' (വേ. പു. നി. പേജ് 410) ബൈബ്ളിലെ പരസ്പര വിരുദ്ധമായ പ്രസ്താവനകൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ തന്നെ ഒരെത്തും പിടിയും കിട്ടാതെ കുഴക്കിയിരിക്കുകയാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ നിലവിലുള്ള മിക്ക വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും കാരണക്കാരൻ പൗലോസാണെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

അക്കാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ ആകുന്നില്ലെന്നും, അതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവിൽപെട്ടതും, അവന്റെ പ്രവൃത്തിയുമാണെന്നും ആകയാൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും അടിയാനും അല്ലാതാകുന്നില്ലെന്നും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നേരെ മറിച്ച് ഈ രണ്ടു ന്യായങ്ങളെയും അപ്പാടെ നിഷേധിക്കുകയായിരുന്നു ക്വുർആന്റെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ ഇത്രയൊന്നും വിശദീകരണമോ ആവർത്തനമോ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ഒരൊറ്റ പ്രാവശ്യം ഈസായുടെ പിതാവ് ഇന്ന വ്യക്തിയാണെന്നോ, അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു പിതാവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ അങ്ങ് പറഞ്ഞാൽ ഒന്നാമത്തെ ന്യായം ഖണ്ഡിക്കുവാൻ അതുമാത്രം മതിയായേനെ. അതുപോലെ തന്നെ രണ്ടാമത്തെ ന്യായത്തെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ, അദ്ദേഹം കാണിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മറ്റു വല്ലതുമായിരുന്നുവെന്നോ ഒരു സൂചന നൽകിയാലും മതിയാകുമായിരുന്നു. അതൊന്നും ചെയ്യാതെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രസ്തുത ന്യായങ്ങളെ ശരിവെക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യത്വത്തെ നിഷേധിക്കുകയുമാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്.

എന്നാൽ, മൂന്നാമത്തെ ന്യായത്തെ -ക്രൂശിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ട ശേഷം ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്നതിനെ -സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാക്കുകയും, ഉയർത്തപ്പെട്ടതിനെ സ്ഥാപിക്കുകയുമാണ് ക്വുർആൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതെ, وَمَاقَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ (അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല, ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല) എന്നു തുറന്ന ഭാഷയിൽ ആ ന്യായത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ വശം ഖണ്ഡിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്ന വശത്തെ بَل رَّفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيْهِ (എങ്കിലും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയാണ് ചെയ്തത്) എന്നു പറഞ്ഞ് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, കുരിശു സംഭവത്തിന്റെ കഥ ഉണ്ടാകുവാനും പ്രചരിക്കുവാനുമുള്ള കാരണം എന്താണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതെ, وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ (എങ്കിലും അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയാതെ പോയിരിക്കുകയാണ്) എന്നും അഥവാ ഈസായാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് വേറെ ഒരാളെ അവർ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊലപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായതെന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ട ആൾ അദ്ദേഹം തന്നെയാണെന്ന് അവർക്ക് യാതൊരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല (مَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ) എന്നുമൊക്കെ വിസ്തരിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

എന്നിരിക്കെ, ക്രൂശിച്ചതും കൊലപ്പെടുത്തിയതും സത്യമല്ലാത്തതുപോലെ, ഉപരിലോകത്തേക്കു ഉയർത്തിയതും സത്യമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ- ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് എങ്ങിനെയോ രക്ഷപ്പെടുകയും പിന്നീട് എല്ലാവരെയുംപോലെ മരണമടയുകയും, ആത്മാവ് മാത്രം ഉയർത്തപ്പെടുകയുമാണ് ഉണ്ടായതെങ്കിൽ- അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല, ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല, അല്ലാഹു, അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തികൊണ്ടുപോയിട്ടുമില്ല എന്നോ മറ്റോ ആയിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. (അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തി) എന്ന വാക്കിന്റെ താൽപര്യം, മരണശേഷം ആത്മാവിനെ ഉയർത്തി എന്നാണെന്നു സങ്കൽപ്പിക്കുക, അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ആശയക്കുഴപ്പവും, തെറ്റായ വിശ്വാസവും നീക്കുവാനല്ല- കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമായിരിക്കും -അത് ഉപയോഗപ്പെടുക.

وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ ..... (നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരെ ഖിയാമത്തുനാൾവരേക്കും നാം അവിശ്വസിച്ചവർക്കു മീതെയാക്കി വെക്കുന്നതാണ്) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ഓരോ വീക്ഷണത്തിലൂടെയും നോക്കുമ്പോൾ രണ്ടും ശരിയായിരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടുതാനും. അവയുടെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു:

(1) പിൻപറ്റിയവർ എന്നു പറഞ്ഞത് ക്രിസ്ത്യാനികളെയും, അവിശ്വസിച്ചവർ എന്നുപറഞ്ഞത് യഹൂദികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്നു എത്രതന്നെ പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും- അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളെന്ന പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നവരെന്ന നിലക്ക്-ആ സമുദായം യഹൂദികളെ അപേക്ഷിച്ച് ശക്തിയിലും പ്രതാപത്തിലും കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും.

(2) ഈസാ(അ) ന്റെ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച സത്യമാർഗം തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളുമാണ് 'പിൻപറ്റിയവർ' എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ. അല്ലാത്തവരെല്ലാം അവിശ്വസിച്ചവരും ഇതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരെ 'അവിശ്വാസികളുടെ മീതെയാക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ശക്തിയിലും പ്രതാപത്തിലും മീതെയാക്കുക എന്നല്ല, ന്യായം, സത്യം, തെളിവ്, അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള സ്ഥാനപദവി ആദിയായവയിൽ അവരെക്കാൾ മികച്ചവരാക്കുക എന്നതായിരിക്കും (الله اعلم) മേൽ വിവരിച്ച വിഷയങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ ٱلْءَايَٰتِ وَٱلذِّكْرِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

﴾58﴿ (നബിയേ) അത് [മേൽ വിവരിച്ചത്] ലക്ഷ്യങ്ങളെയും, യുക്തിമത്തായ ഉൽബോധനവുമായിക്കൊണ്ട് നാം നിനക്ക് ഓതി കേൾപിക്കുകയാണ്.

﴾58﴿ ذَٰلِكَ അതു نَتْلُوهُ അതുനാം ഓതിതരുന്നു عَلَيْكَ നിനക്ക് مِنَ الْآيَاتِ ആയത്ത് (ദൃഷ്ടാന്തം)കളായിട്ടു وَالذِّكْرِ ഉൽബോധനവും, പ്രസ്താവനയും الْحَكِيمِ യുക്തിമത്തായ

നബി ﷺ തിരുമേനിയുടെ സത്യതക്കു, ഈസാ (അ) നെ സംബന്ധിച്ച സത്യാവസ്ഥ വേദക്കാർ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളും, ക്വുർആന്റെ ഉൽബോധനങ്ങളുമായിക്കൊണ്ട് നബി ﷺ ക്കു അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ് മേൽപ്രസ്താവിച്ച വിവരങ്ങളൊക്കെ എന്നു സാരം. ഈസാ (അ) ന്റെ വിഷയത്തിലുള്ള സത്യാവസ്ഥ മുകളിൽ വിവരിച്ചപോലെ തന്നെയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തിലുണ്ടായ പ്രത്യേകത നിമിത്തം, മറ്റു മനുഷ്യർക്കൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ചില പ്രത്യേക സ്ഥാന പദവികൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലെ എന്നു വല്ലവരും കരുതുന്ന പക്ഷം, അതിനുള്ള മറുപടി അല്ലാഹു നൽകുന്നു:-

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ ٱللَّهِ كَمَثَلِ
ءَادَمَ خَلَقَهُۥ مِن تُرَابٍ
ثُمَّ قَالَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

﴾59﴿ **നിശ്ചയമായും. ഈസായുടെ ഉപമ, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ആദമിന്റെ ഉപമ പോലെയാകുന്നു. [അതിൽ കവിഞ്ഞൊന്നുമില്ല] (അതെ) അവൻ അദ്ദേഹത്തെ മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചു (രൂപപ്പെടുത്തി); പിന്നീട് അതിനോടു 'ഉണ്ടാകുക' എന്നു പറഞ്ഞു; അപ്പോൾ (അതാ) അതുണ്ടാകുന്നു!**

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ
فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

﴾60﴿ **യഥാർത്ഥം, നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. ആകയാൽ, നീ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരരുത്.**

﴾59﴿ إِنَّ مَثَلَ നിശ്ചയമായും ഉപമ عِيسَىٰ ഈസായുടെ عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ كَمَثَلِ ഉപമപോലെയാകുന്നു آدَمَ ആദമിന്റെ خَلَقَهُ അദ്ദേഹത്തെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു (രൂപപ്പെടുത്തി) مِن تُرَابٍ മണ്ണിനാൽ, മണ്ണിൽ നിന്ന് ثُمَّ قَالَ പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു لَهُ അതിനോട് كُن ഉണ്ടാകുക فَيَكُونُ അപ്പോൾ അതു (അവൻ) ഉണ്ടാകുന്നു (ഉണ്ടാകുകയായി) ﴾60﴿ ٱلْحَقُّ യഥാർത്ഥം, സത്യം مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നാകുന്നു فَلَا تَكُن അതിനാൽ നീ ആയിരിക്കരുത് مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ സംശയപ്പെടുന്നവരിൽ

മനുഷ്യ വർഗത്തിന്റെ ആദ്യപിതാവും ഒന്നാമത്തെ മനുഷ്യനുമായ ആദം (അ) നെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയത് പിതാവിൽനിന്നോ, മാതാവിൽനിന്നോ അല്ല. ഒരു സ്ത്രീ പുരുഷ സമ്പർക്കം അതിനു മുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. മണ്ണിൽ നിന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയുണ്ടാക്കി. പിന്നീട് അതിനോടു മനുഷ്യനാവണമെന്നു കൽപിച്ചു. അതു മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. അത്രമാത്രം. ഈസായുടെ ജനനമാണെങ്കിൽ അതു ഒരു മാതാവിൽ നിന്നാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു അതിനെക്കാൾ എത്രയോ പുതുമയും അത്ഭുതകരവുമാണ് ആദമിന്റെ ഉത്ഭവം. എന്നിരിക്കെ, ഈസയെക്കാൾ ഉന്നത സ്ഥാനം കൽപിക്കേണ്ടത് ആദമിനല്ലേ? അദ്ദേഹത്തിനു ആരും ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുന്നില്ല. യാഥാർത്ഥ്യം ഇതായിരിക്കെ, ഈ വിഷയത്തിൽ സംശയത്തിനോ ആശയ കുഴപ്പത്തിനോ സ്ഥാനമില്ല എന്നുസാരം. നബി ﷺ യോട് സംശയിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതു കൊണ്ടല്ല; മറിച്ച് മറ്റുള്ളവർ സംശയത്തിന്നധീനരായിത്തീരരുതെന്നുള്ള ഒരു താക്കീതാണിത്.

ആണും പെണ്ണും കൂടാതെ അല്ലാഹു ആദം (അ) നെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഒരു പെണ്ണിലൂടെ അല്ലാതെ ഹവ്വാഉ് (അ) നെയും സൃഷ്ടിച്ചു. ആണിന്റെ ബന്ധംകൂടാതെ ഈസാ(അ) നെയും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. ആണിൽ നിന്നും പെണ്ണിൽ നിന്നുമായിട്ടാണ് മറ്റുള്ളവരുടെയെല്ലാം സൃഷ്ടി നടന്നുവരുന്നത്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു എന്ത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അതു ചെയ്‌വാൻ അവനു കഴിവുണ്ടെന്നും, അവനെ

സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മാറ്റം വരുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്ത പ്രകൃതി നിയമം എന്നൊന്നില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമത്രെ. നാം സാധാരണ കണ്ടു പരിചയിച്ചു വരുന്ന ചില കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി നാം ഇന്നിന്നതു പ്രകൃതി നിയമമെന്നു കരുതുകയും, അതിനെതിരിൽ വല്ലതും സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം അതു നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ആ പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥയുടെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാം ഒരുപോലെത്തന്നെ. ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതുണ്ടാകണമെന്നു അവൻ കൽപിക്കുകയേവേണ്ടൂ. അതങ്ങുണ്ടാകുകയായി അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

فَمَنْ حَآجَّكَ فِيهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا۟ نَدْعُ أَبْنَآءَنَا وَأَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلْكَـٰذِبِينَ ﴿٦١﴾

﴾61﴿ ഇനി, നിനക്കു അറിവു വന്നുകിട്ടിയശേഷം,അതിൽ [അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ] നിന്നോട് വല്ലവരും (തർക്കിച്ച്) ന്യായവാദം നടത്തുന്നതായാൽ, നീ പറയുക: 'വരുവിൻ, ഞങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെയും, നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെയും, ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും, നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും, ഞങ്ങളെത്തന്നെയും നിങ്ങളെത്തന്നെയും നാം വിളിക്കുക: പിന്നെ നാം ഉള്ളഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുക; അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തെ നാം വ്യാജം പറയുന്നവരുടെമേൽ ആ(ക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥി)ക്കുക'

إِنَّ هَـٰذَا لَهُوَ ٱلْقَصَصُ ٱلْحَقُّ ۚ

﴾62﴿ നിശ്ചയമായും, ഇതുതന്നെയാണു യഥാർത്ഥമായ കഥാവിവരണം.

وَمَا مِنْ إِلَـٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

അല്ലാഹു അല്ലാതെ യാതൊരു ആരാധ്യനും ഇല്ലതാനും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയും.

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

﴾63﴿ എന്നിട്ട് അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നാശകാരികളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു. [ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.]

﴾61﴿ فَمَنْ എനി (അതിനാൽ) വല്ലവരും حَاجَّكَ നിന്നോട് ന്യായവാദം ചെയ്താൽ فِيهِ അതിൽ, അദ്ദേഹത്തിൽ مِنۢ بَعْدِ ശേഷമായിട്ട് مَا جَآءَكَ നിനക്ക് വന്നതിന്റെ مِنَ ٱلْعِلْمِ അറിവിൽ നിന്നും فَقُلْ അപ്പോൾ നീ പറയുക تَعَالَوْا۟ നിങ്ങൾ വരുവിൻ نَدْعُ നാം വിളിക്കുക أَبْنَآءَنَا ഞങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെ وَأَبْنَآءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെയും وَنِسَآءَنَا ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും وَنِسَآءَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും وَأَنفُسَنَا ഞങ്ങളുടെ സ്വന്ത(ദേഹ)ങ്ങളെയും وَأَنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്ത (ദേഹ)ങ്ങളെയും ثُمَّ نَبْتَهِلْ പിന്നെ നാം ഉള്ളഴിഞ്ഞപേക്ഷിക്കുക (നമുക്ക് ഭക്തിയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കാം) فَنَجْعَل അങ്ങനെ നാം ആക്കുക لَّعْنَتَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തെ عَلَى ٱلْكَٰذِبِينَ വ്യാജം പറയുന്നവരുടെ മേൽ ﴾62﴿ إِنَّ هَٰذَا നിശ്ചയമായും ഇത് لَهُوَ ഇത് തന്നെയാണ് ٱلْقَصَصُ കഥനം ٱلْحَقُّ യഥാർത്ഥമായ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹുമില്ല താനും إِلَّا ٱللَّهُ അല്ലാഹുവല്ലാതെ وَإِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ അവൻ തന്നെ പ്രതാപശാലി(യും) ٱلْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ ﴾63﴿ فَإِن تَوَلَّوْا۟ എന്നിട്ട് (എനി) അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ فَإِنَّ ٱللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلِيمٌۢ അറിവുള്ളവനാകുന്നു بِٱلْمُفْسِدِينَ നാശകാരികളെപ്പറ്റി

ഈസാ നബി (അ)യുടെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രം ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണെന്നും അദ്ദേഹം ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ, അല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചു. അതിൽ സംശയത്തിന് എനി വകയില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അതെല്ലാം കേട്ടറിയുകയും അതിനെതിരിൽ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുപോലും സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ, അവിശ്വാസത്തിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ- ഒരു അവസാനക്കൈ എന്നോണം- അല്ലാഹു ഒരു 'മുബാഹലഃ (مباهلة)' ക്ക് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതാണ് 61-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അന്യോന്യം ഉള്ളഴിഞ്ഞ് ശാപപ്രാർത്ഥന നടത്തുക- അഥവാ രണ്ടുകൂട്ടരും ഒരുമിച്ചുകൂടി 'നമ്മിൽ കള്ളവാദികളായവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം വരട്ടെ' എന്ന് എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിനോട് അകമഴിഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നത്രെ 'മുബാഹലഃ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.

ഈ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭംമുതൽ ഏറെക്കുറെ എൺപത് വചനങ്ങൾ- അല്ലെങ്കിൽ ഏതാനും വചനങ്ങൾ- നജ്റാനിൽ നിന്നുവന്ന ക്രിസ്തീയ നിവേദക സംഘത്തിന്റെ വരവിനെത്തുടർന്ന് അവതരിച്ചതാണെന്നും, നബിﷺ അവസാനം അവരെ മുബാഹലഃക്ക് ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും, നാം മുമ്പ് കണ്ടുവല്ലോ. ഈ വചനമനുസരിച്ചായിരുന്നു നബിﷺ അവരെ അതിന് ക്ഷണിച്ചത്. ആദ്യം അവർ അതിന് സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. അലി, ഫാത്തിമ, ഹസൻ, ഹുസൈൻ (റ) എന്നിവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് നബിﷺ നിശ്ചിത സമയത്തും സ്ഥലത്തും തയ്യാറായി വന്നു. പക്ഷേ, ക്രിസ്ത്യാനി സംഘം വരുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. തൽക്കാലം ചില ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞ് പിൻമാറുകയും, നബിﷺ യുമായി ചില സന്ധി നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്ത്

തിരിച്ചുപോകുകയുമാണ് അവർ ചെയ്തത്. സംഘത്തിലെ ചില നേതാക്കൾ 'മുബാഹലഃ' ക്കനുകൂലം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ മറ്റ് ചിലർ അവരോട് ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി. 'മുഹമ്മദ് സത്യവാനായ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. ഒരു പ്രവാചകനുമായി ശാപ പ്രാർത്ഥന (مباهلة) നടത്തുന്ന ജനത നാമാവശേഷമാവാതിരിക്കുകയില്ല.' അവരെപ്പറ്റി നബിﷺ പറഞ്ഞു: 'അവർ മുബാഹലഃക്ക് പുറപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വത്തും കുടുംബവും ഇല്ലാതെ (എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ട്) അവർ മടങ്ങുമായിരുന്നു.' പ്രസ്തുത സംഭവം വിശദമായും സംക്ഷിപ്തമായും പല മാർഗങ്ങളിൽകൂടി ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാവുന്നതാണ്.

വാദപ്രതിവാദ വേളകളിൽ സത്യം വ്യക്തമായി പുലർന്നാലും, അഹങ്കാരവും പിടിവാശിയും നിമിത്തം പലരും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാവാതിരിക്കുക പതിവാണ്. ഏത് കടുംകയ്യും, സൂത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് സ്വന്തം നിലയിൽ അവർ ഉറച്ച് നിൽക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, സ്വന്തം കുട്ടികളെയും സ്ത്രീകളെയും ഒന്നടങ്കം നാശത്തിലേക്ക് വലിച്ചിടുവാൻ അൽപം ബുദ്ധിയുള്ളവരാരും ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവരെക്കൂടി മുബാഹലഃയിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കാൻ കൽപിക്കുന്നത്. الله اعلم. സത്യം തങ്ങളുടെ ഭാഗത്താണെന്ന പൂർണവിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതായിട്ടില്ലതാനും. സത്യം ഇന്നതാണെന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ട് പിന്നെയും അത് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും, മുബാഹലഃയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും ചെയ്യുന്നവർ നാശകാരികളും കുഴപ്പക്കാരുമാണെന്നും, അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടതുപോലെ അറിയാമെന്നും, അവരുടെ പേരിൽ വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ അവൻ വഴിയെ എടുത്തുകൊള്ളുമെന്നുമുള്ള താക്കീതാണ് 63-ാം വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം - 7

قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍۭ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوا۟

﴿64﴾ (നബിയേ) പറയുക: 'വേദക്കാരേ, ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സമമായ ഒരു വാക്കിലേക്ക് [തത്വത്തിലേക്ക്] വരുവിൻ; അതായത്: അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ നാം ആരാധിക്കാതിരിക്കുകയും, അവനോട് യാതൊന്നിനെയും നാം പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുകയും, നമ്മിൽ ചിലർ ചിലരെ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ റബ്ബുകളാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന് (ഉള്ളതിലേക്ക്).'

എന്നിട്ടവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം, (അവരോട്) നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു

കൊള്ളുക: ഞങ്ങൾ 'മുസ്‌ലിം' കളാണ് [അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിയവരാണ്] എന്ന് നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.' اَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

﴾64﴿ قُلْ നീ പറയുക يَاأَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരേ تَعَالَوْا നിങ്ങൾ വരുവിൻ إِلَى كَلِمَةٍ ഒരു വാക്കിലേക്ക് سَوَاءٍ സമമായ بَيْنَنَا ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിലും أَلَا نَعْبُدَ നാം ആരാധിക്കുകയില്ലെന്ന് إِلَّا اللهَ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ അവനോട് നാം പങ്കു ചേർക്കുകയില്ല എന്നും شَيْئًا യാതൊന്നിനെയും وَلَا يَتَّخِذَ ആക്കുകയില്ലെന്നും بَعْضُنَا നമ്മിൽ ചിലർ بَعْضًا ചിലരെ أَرْبَابًا റബ്ബുകൾ مِنْ دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ فَإِنْ تَوَلَّوْا എന്നിട്ട് (എന്നാൽ) അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ فَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുവിൻ اشْهَدُوا നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ എന്ന് بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ഞങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളാകുന്നുവെന്ന്

പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികളെന്ന പാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോരുന്ന സമുദായങ്ങൾക്കാണ് أَهْلَ الْكِتَابِ (വേദക്കാർ) എന്ന് പറയുന്നത്. വേദക്കാരായി നിലവിലുള്ളത് യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും . അവന് യാതൊരു പങ്കുകാരെയും സമൻമാരെയും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നും പ്രബോധനം ചെയ്യാത്ത ഒരു റസൂലും വേദഗ്രന്ഥവും ഇല്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿الانبياء : ٢٥﴾ (ഞാനല്ലാതെ ഒരു ഇലാഹുമില്ല, അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആരാധിക്കണം എന്ന് വഹ്‌യ് നൽകിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നിനക്ക് മുമ്പ് ഒരു റസൂലിനെയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല. (അൻബിയാഃ) അതുകൊണ്ട് വേദക്കാരെല്ലാം ഒരുപോലെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായ ആ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തത്തിലേക്ക് അവരെ ക്ഷണിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി ﷺ യോട് കൽപിക്കുകയാണ്. തൗഹീദാകുന്ന ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് വേദക്കാർ ഏറെക്കുറെ വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തങ്ങൾ അതിന്റെ ദൗത്യവാഹകൻമാരാണെന്നാണ് അവരുടെയെല്ലാം വാദം.

كلمة എന്ന പദത്തിന് 'വാക്ക്' എന്നാണർത്ഥമെങ്കിലും ഒന്നിലധികം വാക്കുകളെയോ, വാക്യങ്ങളെയോ, പ്രഭാഷണങ്ങളെയോ ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ 'വാക്ക്' എന്ന് പദവും ഇതുപോലെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടല്ലോ. ഇതനുസരിച്ചാണ് മേൽപറഞ്ഞ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി 'ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സമമായ വാക്ക്' എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഈ കൽപനയനുസരിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികളെയും, യഹൂദികളെയും– എഴുത്തുമൂലവും അല്ലാതെയും– നബി ﷺ പലപ്പോഴും ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഹദീഥുകളിലും, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാകുന്നു. റോമാ ചക്രവർത്തിയായ ഹിറക്വലിയൂസിന് നബി ﷺ അയച്ച കത്ത് ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമത്രെ. വേദക്കാരായ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുവാനും യോജിക്കുവാനും ബാധ്യതയുള്ള മൂന്ന് അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന

ത്. അതായത്:-

(1) അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കാതിരിക്കുക. ഈ തത്വം ശരിക്കും അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ആരാധനയുടെ വകുപ്പിൽപെടുന്നതും, മനസാ വാചാ കർമണാ ഉണ്ടാകുന്നതുമായ ഏതൊരു കാര്യവും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അർപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ലാതാകുന്നു.

(2) അവനോട് ഒന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുക. അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലാകട്ടെ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ സത്തയിലോ ആകട്ടെ ആർക്കെങ്കിലും വല്ല പങ്കുമുണ്ടെന്ന് വരുത്തുന്ന എല്ലാ വിശ്വാസവും, വാക്കും, പ്രവൃത്തിയും അവനോട് പങ്കുചേർക്കലാകുന്നു. ഇതിനാണ് ശിർക്ക് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നതും.

(3) ചിലർ ചിലരെ റബ്ബുകളാക്കാതിരിക്കുക. അഥവാ അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ മറ്റാർക്കും റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനം കൽപിക്കാതിരിക്കുക. 'നമ്മിൽ ചിലർ ചിലരെ റബ്ബാക്കുക' എന്ന പ്രയോഗം അർത്ഥവത്താകുന്നു. മനുഷ്യരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റ സൃഷ്ടികളും അടിമകളുമായിരിക്കെ, മനുഷ്യരിൽ ചിലർ ചിലരെ റബ്ബുകളാക്കി വെക്കുന്നതിന് ഒരു ന്യായവും ഇല്ലല്ലോ എന്ന ഒരു സൂചന അതിൽ അടങ്ങുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇക്കാര്യം ആദ്യത്തെ രണ്ട് തത്വങ്ങളിൽ ഉൾപെട്ടതാണെന്നിരിക്കെ പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞത് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ആരാധിക്കലും, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്കെതിരിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ കൽപന അനുസരിക്കലും, മനുഷ്യവ്യക്തികളിൽ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കലുമൊക്കെ ഓരോ തരത്തിലുള്ള റബ്ബാക്കലത്രെ. എന്നാൽ, അതിനെക്കാളെല്ലാം നിഗൂഢമായതും, അതിനെക്കാൾ ദൂരവ്യാപകമായതുമായ മറ്റൊരു റബ്ബാക്കൽ കൂടിയുണ്ട്. അതായത്:-

പണ്ഡിതൻമാരെയും, പുരോഹിതൻമാരെയും റബ്ബുകളാക്കിവെക്കുക. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് സൂറത്തുത്തൗബയിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്: اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ (അവർ- വേദക്കാർ- തങ്ങളുടെ പണ്ഡിതൻമാരെയും പുരോഹിതൻമാരെയും റബ്ബുകളാക്കിത്തീർത്തു (9: 31). അദിയ്യുബ്നുഹാതിം (റ) ഇസ്‌ലാമിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നു. ഈ വാക്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം നബി ﷺ യോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിച്ചു വരുന്നില്ലല്ലോ! (എന്നിരിക്കെ, എന്താണിതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം?) 'നബി ﷺ മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അവർ നിങ്ങൾക്ക് ചില കാര്യങ്ങൾ അനുവദനീയമാക്കിത്തരുകയും, ചിലതിനെ അവർ നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിത്തരുകയും, അത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ലേ?' അദ്ദേഹം: 'അതെ' എന്ന് സമ്മതിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അത് തന്നെയാണ്.' (തി)

ക്രിസ്തീയ പുരോഹിതൻമാർ അപ്പപ്പോൾ നിർമിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ യഥാർത്ഥ മതനിയമങ്ങളായി ആചരിക്കുന്നത് ഇന്നോളമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പതിവാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണിത്. 'പാതിരി പറഞ്ഞത് നസ്രാണിക്ക് മതം' എന്നൊരു ശൈലിപോലും ഇതിൽ നിന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നു. വേണ്ടാ, മുസ്‌ലിംകളുടെ സ്ഥിതി തന്നെ പരിശോധിച്ച് നോക്കുക! ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക പണ്ഡിതനോ മഹാനോ ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുകയോ അഭിപ്രായപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഖുർആനും, നബി ﷺ യുടെ സുന്നത്തിനും എതിരാ

ണെന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നാലും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെന്ന ഏകകാരണത്താൽ അതിനെ മത വിധിയാക്കി അംഗീകരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ പടർന്ന് പിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാരോഗമാകുന്നു. ഈ രോഗത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട ഭാഗ്യവാൻമാർ വളരെ കുറവാണെന്ന് പറയാം. സത്യാവസ്ഥ എന്താണെന്ന് അന്വേഷിക്കുവാനോ, ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനോ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലായാൽ അത് സ്വീകരിക്കുവാനോ തയ്യാറില്ലാത്ത ബഹുജനങ്ങളും, അവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു മുതലെടുക്കുന്ന പണ്ഡിതൻമാരും ഈ ക്വുർആൻ വചനവും നബി വചനവും ഒന്ന് മനസ്സിരുത്തിയെങ്കിൽ! വിവരമില്ലാത്തവർ വിവരമുള്ളവരോട് ചോദിച്ചറിയണം, അവരുടെ വാക്ക് സ്വീകരിക്കണം എന്ന തത്വം ശരി തന്നെ. പക്ഷേ, അന്ധമായ അനുകരണവും, ലക്ഷ്യം മനസ്സിലായാലും പിൻമടങ്ങാതിരിക്കുന്നതുമാണ് ആപത്ത്.

ഈസാ നബി (അ)യുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് വേദക്കാരെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ, ഈ സൂറത്തിലെ ആരംഭം മുതൽക്കുള്ള പ്രസ്താവനകൾ അവലോകനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം– ഇമാം ബൈളാവീ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ– വളരെ യുക്തവും ന്യായവുമായ ഒരു നയക്രമമാണ് അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് കാണാം. ഈസാ (അ)ന്റെ ഉൽഭവവും, സ്ഥിതിഗതികളും, ദൈവമായിരിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനർഹതയും ആദ്യം വിവരിച്ചു. പിന്നീട്, ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും, ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളുടെയും പൊള്ളത്തരം തുറന്നുകാട്ടി. അവർ തർക്കവും പിടിവാശിയും വിടാതായപ്പോൾ അവരെ മുബാഹലഃക്ക് വിളിച്ചു. അതിൽ അവരുടെ മനഃശക്തിക്ക് ക്ഷതം തട്ടിയെങ്കിലും അവർ അതിന് മുന്നോട്ട് വരുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, വളരെ ലഘുവായ ഒരു മാർഗം അവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകാട്ടി. അതെ, രണ്ടുകൂട്ടർക്കും യോജിക്കാവുന്ന ഒരടിസ്ഥാനത്തിലേക്ക് അവരെ ക്ഷണിച്ചു നോക്കി. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, ന്യായങ്ങളും താക്കീതുകളും, ഉപദേശങ്ങളും ഒന്നും തന്നെ ഫലിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ– അവസാനമായി– 'ഞങ്ങളിതാ അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിയ മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചേക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞ് അവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി ﷺ യോട് കൽപിക്കുന്നു. അഥവാ, നിങ്ങൾ അവന് കീഴൊതുങ്ങി മുസ്‌ലിംകളാവാതെ അവിശ്വാസികളായി തുടരുവാനാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ, നിങ്ങളങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളൂ, ഞങ്ങളതിന് തയ്യാറില്ല എന്ന് സാരം.

പരസ്പരം ആശയപരമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിൽ കഴിയുന്ന വിഭാഗക്കാർ തമ്മിൽ, എല്ലാവർക്കും കൂടി യോജിക്കാവുന്നതും തമ്മിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതുമായ സനാതന മൂല്യങ്ങളിൽ ഒത്തൊരുമിച്ചു പോകുന്ന പക്ഷം, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച ക്രമേണ ഇല്ലാതായിത്തീരുവാൻ അത് ഉപകരിക്കുമെന്നൊരു പൊതു തത്വം ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. والله اعلم

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوْرَىٰةُ وَٱلْإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعْدِهِۦٓ ۚ أَفَلَا

﴿65﴾ വേദക്കാരേ, എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ഇബ്റാഹീമിന്റെ കാര്യത്തിൽ (തർക്കിച്ച്) ന്യായവാദം നടത്തുന്നത്? തൗറാത്തും, ഇൻജീലും അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷമല്ലാതെ ഇറക്ക

تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾

പ്പെട്ടിട്ടില്ലല്ലോ (എന്നിരിക്കെ)! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?!

هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ

﴾66﴿ ഹേ, നിങ്ങൾ (ഇതാ) ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാകുന്നു: നിങ്ങൾക്ക് അറിവുള്ള കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ (തർക്കിച്ച്) ന്യായവാദം നടത്തി! എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അറിവില്ലാത്ത കാര്യത്തിൽ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ന്യായവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!

وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നു: നിങ്ങൾക്ക് അറിയുകയില്ലതാനും.

مَا كَانَ إِبْرَٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

﴾67﴿ ഇബ്റാഹീം ഒരു യഹൂദിയാകട്ടെ, ക്രിസ്ത്യാനിയാകട്ടെ, ആയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, അദ്ദേഹം ഒരു ശുദ്ധമനസ്കനും, 'മുസ്‌ലിമും' [കീഴൊതുങ്ങിയവനും] ആയിരുന്നു: അദ്ദേഹം 'മുശ്‌രിക്ക്' [ബഹുദൈവവിശ്വാസി]കളിൽപെട്ടവനായിരുന്നതുമില്ല.

﴾65﴿ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ വേദക്കാരേ لِمَ تُحَآجُّونَ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തുന്നത് فِىٓ إِبْرَٰهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനെപ്പറ്റി, ഇബ്റാഹീമിന്റെ കാര്യത്തിൽ وَمَآ أُنزِلَتِ ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല താനും, ഇറക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ٱلتَّوْرَىٰةُ തൌറാത്ത് وَٱلْإِنجِيلُ ഇൻജീലും إِلَّا مِنۢ بَعْدِهِۦٓ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷമല്ലാതെ أَفَلَا تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ ﴾66﴿ هَٰٓأَنتُمْ ഹേ (അറിയുക) നിങ്ങൾ هَٰٓؤُلَآءِ ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണ് حَٰجَجْتُمْ നിങ്ങൾ ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തി فِيمَا യാതൊരു കാര്യത്തിൽ لَكُم بِهِۦ അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കുണ്ട് عِلْمٌ അറിവ് فَلِمَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) എന്തിന് تُحَآجُّونَ നിങ്ങൾ ന്യായവാദം നടത്തുന്നു فِيمَا لَيْسَ ഇല്ലാത്ത കാര്യത്തിൽ لَكُم بِهِۦ നിങ്ങൾക്കതിനെപ്പറ്റി عِلْمٌ അറിവ് وَٱللَّهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു وَأَنتُمْ നിങ്ങൾക്കാകട്ടെ لَا تَعْلَمُونَ അറിഞ്ഞുകൂടാ ﴾67﴿ مَا كَانَ إِبْرَٰهِيمُ ഇബ്റാഹീം ആയിരുന്നില്ല يَهُودِيًّا യഹൂദി وَلَا نَصْرَانِيًّا ക്രിസ്ത്യാനിയും ആയിരുന്നില്ല وَلَٰكِن كَانَ എങ്കിലും അദ്ദേഹമായിരുന്നു حَنِيفًا ഒരു ഋജുമാനസൻ مُّسْلِمًا മുസ്‌ലിമായ, കീഴൊതുങ്ങിയവൻ وَمَا كَانَ ആയിരുന്നതുമില്ല مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ പെട്ട(വൻ)

യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ബഹുമാനിച്ചാദരിക്കുന്ന ആളാണല്ലോ ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ). അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ മതക്കാരനും, തങ്ങളുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ആളുമായിരുന്നുവെന്നാണ് ഇരുകൂട്ടരും വാദിക്കുന്നത്. നജ്‌റാനിലെ ക്രിസ്തീയ നിവേദകസംഘം വന്ന അവസരത്തിൽ, അവരും യഹൂദികളും ചേർന്ന് നബിﷺയുടെ അടുക്കൽവെച്ച് ഈ വിഷയത്തിൽ തർക്കവും വിവാദവും നടത്തുകയുണ്ടായതായി മുഹമ്മദ്ബ്നു ഇസ്ഹാക് (റ) രിവായത്ത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള ഈ തർക്കത്തെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു ഇരുകൂട്ടരെയും ഒരേ സ്വരത്തിൽ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. തൗറാത്തിന്റെ അനുയായികളാണ് യഹൂദികൾ. ഇൻജീലിന്റെ അനുയായികളാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഇബ്‌റാഹീം (അ)ന്റെ കാലശേഷം വളരെ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ആ രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും അവതരണം. എന്നിരിക്കെ, രണ്ടുകൂട്ടരുടെ വാദവും പൊള്ളയും നിരർത്ഥവുമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. തങ്ങൾക്കറിയാത്ത വിഷയത്തിൽ തർക്കവും ന്യായവാദവും നടത്തുകയെന്ന വിഡ്ഢിത്തമാണ് ഇരുകൂട്ടരും പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഇരുകൂട്ടരുടെയും വേദഗ്രന്ഥത്തെയും, പ്രവാചകനെയും സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങളിൽപോലും പരസ്പരം തർക്കവും വാദവും നടത്തിവരുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് അവർക്കുള്ളത്. ആ തർക്കങ്ങൾ അവർക്കറിയാവുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാണെന്ന് പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ, എത്രയോ കാലംമുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗത്തെയും കുറിച്ച് തർക്കം നടത്തുന്നതിന് അവർക്കെന്താണ് അവകാശമുള്ളത്? എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ടും, സത്യാവസ്ഥ അല്ലാഹുവിനാണ് അറിയുക- നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല- എന്ന് ഉണർത്തിക്കൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥനില ഇന്നതായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. അതെ, അദ്ദേഹം യഹൂദനോ, ക്രിസ്തീയനോ ആയിരുന്നില്ല, (അറബികളെപ്പോലെ) മുശ്‌രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ആളുമല്ലായിരുന്നു. യാതൊരു വക്രമാർഗവും സ്വീകരിക്കാത്ത ശുദ്ധഹൃദയനും, അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അവന് പൂർണമായും കീഴൊതുങ്ങി ജീവിച്ചുവന്ന ഒരു മുസ്‌ലിമുമായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. വാസ്തവം ഇതായിരിക്കെ, ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യുമായി അടുപ്പബന്ധം അവകാശപ്പെടുവാനുള്ള അർഹത ആർക്കാണുള്ളതെന്നുകൂടി അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

إِنَّ أَوْلَى ٱلنَّاسِ بِإِبْرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ وَهَـٰذَا ٱلنَّبِىُّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۗ

وَٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

﴾68﴿ നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഇബ്‌റാഹീമിനോട് കൂടുതൽ (അടുപ്പ) ബന്ധമുള്ളവർ, അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരും, ഈ പ്രവാചകനും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരും തന്നെയാണ്.

അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ രക്ഷാധികാരി (അഥവാ സഹായി)യാകുന്നു.

﴾68﴿ إِنَّ أَوْلَى നിശ്ചയമായും കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവർ, അധികം അർഹതയുള്ളവർ

النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ بِإِبْرَاهِيمَ ഇബ്‌റാഹീമിനോട്, ഇബ്‌റാഹീമിനെ സംബന്ധിച്ച് لَلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ തന്നെ اتَّبَعُوهُ അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയ وَهَٰذَا النَّبِيُّ ഈ നബിയും وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരും وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ وَلِيُّ രക്ഷാധികാരി (ബന്ധു- സഹായി- മിത്രം) ആകുന്നു الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ

ഇബ്‌റാഹീം (അ) സ്വീകരിച്ചുവന്ന മാർഗത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തെ മാതൃകയാക്കി പിൻപറ്റിപ്പോന്നവരാരോ അവർക്കേ അദ്ദേഹവുമായുള്ള അടുപ്പവും ബന്ധവും അവകാശപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അവർ ഏത് കാലക്കാരോ വിഭാഗക്കാരോ ആവട്ടെ; അങ്ങിനെയുള്ളവരത്രെ ഈ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബിയും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള സത്യവിശ്വാസികളും. വേദക്കാരായ നിങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം അകന്നുപോയിരിക്കകൊണ്ട് അദ്ദേഹവുമായി നിങ്ങൾക്ക് ബന്ധമില്ലാതായിരിക്കുന്നു എന്ന് താൽപര്യം.

وَدَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

﴿69﴾ (സത്യവിശ്വാസികളെ) വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗം (ആളുകൾ) മോഹിക്കുകയാണ്, നിങ്ങളെ അവർ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു) എന്ന്! (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയല്ലാതെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നുമില്ല; (അത്) അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല.

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

﴿70﴾ വേദക്കാരേ, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ, (അവർക്ക് സത്യ) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് (തന്നെ) നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്?!

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَلْبِسُونَ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

﴿71﴾ വേദക്കാരെ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തെ അയഥാർത്ഥവുമായി കൂട്ടിക്കലർത്തുകയും അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് (തന്നെ) യഥാർത്ഥത്തെ ഒളിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്?!

﴿69﴾ وَدَّتْ മോഹിക്കയാണ് طَائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽനിന്ന് لَوْ يُضِلُّونَكُمْ അവർ നിങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ (എന്ന്) وَمَا يُضِلُّونَ അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നുമില്ല (താനും) إِلَّا أَنفُسَهُمْ തങ്ങളെത്തന്നെ (സ്വന്തങ്ങളെ)യല്ലാതെ وَمَا يَشْعُرُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല, അവർക്ക് ബോധം വരുന്നുമില്ല

﴾70﴿ يَاأَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരേ لِمَ تَكْفُرُونَ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നത് بِآيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം- ദൃഷ്ടാന്തം)കളിൽ وَأَنْتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ تَشْهَدُونَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു (താനും) ﴾71﴿ يَاأَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരേ لِمَ تَلْبِسُونَ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നത് الْحَقَّ യഥാർത്ഥ (സത്യ)ത്തെ بِالْبَاطِلِ അയഥാർത്ഥത്തോട് وَتَكْتُمُونَ നിങ്ങൾ ഒളിച്ചു (മൂടി)വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു الْحَقَّ യഥാർത്ഥത്തെ وَأَنْتُمْ നിങ്ങളാവട്ടെ تَعْلَمُونَ അറിയുന്നു (താനും)

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സത്യതക്ക് തെളിവായി അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അറിവിലുമുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി ശരിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അവയെ മൂടിവെക്കുകയും സത്യാസത്യങ്ങളെ കൂട്ടിക്കുഴച്ച് യാഥാർത്ഥ്യം വ്യക്തമാക്കാതിരിക്കുകയുമാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. എന്തിനായിട്ടാണ് ഇത്തരം തോന്നിയവാസങ്ങൾ നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് അവരെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം - 8

നബിﷺയോടും, സത്യവിശ്വാസികളോടുമുള്ള അസൂയയും, പകയും നിമിത്തം സത്യവിശ്വാസികളെ വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് വേദക്കാർ നടത്തുന്ന ഒരു കുതന്ത്രം അല്ലാഹു തുറന്ന് കാട്ടുന്നു:-

وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ءَامِنُوا۟ بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَجْهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكْفُرُوٓا۟ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

﴾72﴿ **വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗം (ആളുകൾ) പറയുകയാണ്: '(ഈ) വിശ്വസിച്ചവരുടെ മേൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ, പകലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ: അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ നിങ്ങൾ (അങ്ങ്) അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (എന്നാൽ) അവർ മടങ്ങിയേക്കാം;**

وَلَا تُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ ٱلْهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤْتَىٰٓ أَحَدٌ مِّثْلَ مَآ أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ ۗ

﴾73﴿ **'നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പിൻതുടർന്നവരെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യരുത്' (നബിയേ) പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗദർശനമത്രെ, (യഥാർത്ഥ) മാർഗദർശനം. (അതെ) നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ, (വേറെ) വല്ല ഒരാൾക്കും നൽകപ്പെടുന്നതിനാൽ; അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ വെച്ച് അവർ നിങ്ങളോട് ന്യായവാദം ചെയ്യുമെന്നതിനാൽ.'**

قُلْ إِنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

പറയുക: 'നിശ്ചയമായും അനുഗ്രഹം അല്ലാഹുവിന്റെ കൈവശമത്രെ (ഉള്ളത്.) അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അത് അവൻ നൽകുന്നു.

അല്ലാഹു, വിശാലനും, (എല്ലാം) അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

﴾74﴿ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ തന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ട് അവൻ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു, മഹത്തായ അനുഗ്രഹമുള്ളവനത്രെ.'

﴾72﴿ وَقَالَت പറയുകയും ചെയ്തു, പറയുകയാണ് طَآئِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽ നിന്ന് آمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ بِالَّذِي أُنْزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക് وَجْهَ النَّهَارِ പകലിന്റെ മുഖത്ത് (മുമ്പിൽ- ആരംഭത്തിൽ) وَاكْفُرُوا നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ آخِرَهُ അതിന്റെ അവസാനം لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങുക ﴾73﴿ وَلَا تُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യരുത് إِلَّا لِمَنْ യാതൊരുവരെയല്ലാതെ تَبِعَ തുടർന്ന് دِينَكُمْ നിങ്ങളുടെ മതത്തെ قُلْ നീ പറയുക إِنَّ الْهُدَى നിശ്ചയമായും മാർഗദർശനം, വഴിചേർക്കൽ هُدَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗദർശനമാണ്, വഴിചേർക്കലത്രെ أَنْ يُؤْتَى നൽകപ്പെടുന്നതിനാൽ أَحَدٌ വല്ല ഒരാൾക്കും مِثْلَ مَا യാതൊന്നുപോലെ أُوتِيتُمْ അത് നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടു أَوْ يُحَاجُّوكُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങളോട് ന്യായവാദം നടത്തുന്നതിനാൽ عِنْدَ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ قُلْ നീ പറയുക إِنَّ الْفَضْلَ നിശ്ചയമായും അനുഗ്രഹം بِيَدِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണ് يُؤْتِيهِ അതവൻ നൽകുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَاللَّهُ അല്ലാഹു وَاسِعٌ വിശാലനാകുന്നു عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് ﴾74﴿ يَخْتَصُّ അവൻ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുന്നു بِرَحْمَتِهِ തന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ട്, കാരുണ്യത്തെ مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ, ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ ذُو الْفَضْلِ അനുഗ്രഹം ഉള്ളവനാണ് الْعَظِيمِ മഹത്തായ

വേദക്കാർ- യഹൂദികൾ വിശേഷിച്ചും- സത്യവിശ്വാസികൾ വഴിതെറ്റിക്കാണുവാൻ തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനായി അവർ ഗൂഢാസൂത്രണം ചെയ്ത ഒരു പരിപാടിയാണ് 72-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. തങ്ങളിൽ പെട്ട ചിലരെ ശട്ടംകെട്ടിവെക്കുക; അവർ രാവിലെ ചെന്ന് തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുവെന്നുപറഞ്ഞ് മുസ്‌ലിം വേഷമണിയുക; കുറേ നേരം മുസ്‌ലിംകളുമായി ഇടകലർന്ന ശേഷം, വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് സ്വയം ഭ്രഷ്ടാകുകയും ചെയ്യു

ക. 'ഇസ്‌ലാം സത്യമതമെന്ന് ധരിച്ച് ഞങ്ങളതിൽ പ്രവേശിച്ചു, ഇപ്പോഴല്ലേ അതിന്റെ ഉള്ളുകള്ളി മനസ്സിലായത്. അതുകൊണ്ട് ഇതാ ഞങ്ങളതിൽ നിന്ന് മടങ്ങിപ്പോന്നിരിക്കുന്നു.' എന്നൊക്കെ അവർ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇത് കാണുമ്പോൾ, വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയമുള്ള ഇവർ ഇങ്ങനെ പറയുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇത് പരമാർത്ഥമായിരിക്കുമെന്ന് കരുതി അൽപബുദ്ധികളും കഥ അറിയാത്തവരുമായ ചില സത്യവിശ്വാസികളെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോരുവാൻ കാരണമാകുമെന്നും, ഇവരെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിനെതിരിൽ ജനമദ്ധ്യെ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാമെന്നുമൊക്കെയാണവരുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും ആചരിച്ചും വരുന്ന മത നടപടികൾക്കെതിരായി ആരെന്ത് പറഞ്ഞാലും ചെയ്താലും നിങ്ങൾ അതൊന്നും- നാവുകൊണ്ട് സമ്മതിച്ചാലും- മനസ്സുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കരുതെന്നും ഈ കോമരങ്ങളോട് അവർ പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

അവരുടെ ഈ ഗൂഢതന്ത്രം തുറന്നുകാട്ടുക മാത്രമല്ല, അതുകൊണ്ടൊന്നും ഒരു പ്രയോജനവും അവർക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും, അസൂയയുടെയും വിഡ്ഢിത്തത്തിന്റെയും ഒരു പ്രകടനം മാത്രമാണതെന്നും അവരെ തെര്യപ്പെടുത്തുവാൻ നബിﷺയോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൻമാർഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും, അത് പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം നൽകുന്നതും അല്ലാഹുവാണ്. ഇന്നിന്ന വിഭാഗക്കാർക്കോ സമുദായത്തിനോ മാത്രമേ അനുഗ്രഹം നൽകുകയുള്ളൂവെന്ന് ഒരു നിയമവും അവൻ വെച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങളെപ്പോലെ കുടില മനസ്കനൊന്നുമല്ല അല്ലാഹു. അവൻ വളരെ വിശാലനും എല്ലാം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ അനുഗ്രഹിക്കും. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പ്രത്യേകം കാരുണ്യം ചൊരിഞ്ഞു കൊടുക്കും. ആർക്കൊക്കെയാണ് അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും നൽകേണ്ടതെന്ന് അവനറിയാം. നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചതുപോലെ മറ്റൊരു കൂട്ടർക്ക് (മുസ്‌ലിംകൾക്ക്) വേദഗ്രന്ഥവും പ്രവാചകനും വന്ന് കിട്ടിയതിലുള്ള നിങ്ങളുടെ അസൂയയാണ് ഇതിന് ഒരു കാരണം. സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ സത്യത്തെ നിഷേധിച്ചവരാണ് നിങ്ങളെന്ന് വാദിച്ച് നിങ്ങളെ തോൽപിക്കുവാൻ ഇടവരത്തക്കവണ്ണം അവർ സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവരായിത്തീരരുതെന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ വ്യാമോഹമാണ് മറ്റൊരു കാരണം. ഇതാണ് ഇത്തരം നീചവൃത്തികൾക്ക് നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഇതിലൊന്നും നിങ്ങൾ വിജയിക്കുകയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

73-ാം വചനത്തിലെ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ .... عِندَ رَبِّكُمْ ('നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്ന് തുടങ്ങി 'ന്യായവാദം ചെയ്യുമെന്നതിനാൽ' എന്നതുവരെയുള്ള) വാക്യങ്ങൾ നബിﷺ അവരോട് പറയേണ്ടുന്ന മറുപടിയുടെ ഒരു ഭാഗമെന്ന നിലക്കാണ് നാം മുകളിൽ വിവരിച്ചതും, പരിഭാഷയിൽ സ്വീകരിച്ചതും ഇത് വേദക്കാരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ തുടർച്ചയായിരിക്കുവാനും, قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَى اللَّهِ (അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗദർശനമാണ് മാർഗദർശനമെന്ന് പറയുക) എന്ന വാക്യം ഇടക്കുവെച്ച് നബിﷺയോട് കൽപിച്ചതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ പലരും ഇങ്ങനെയാണ് സ്വീകരിച്ച് കാണുന്നതും. അപ്പോൾ, ആ വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യം ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്: ഇവർ- സത്യവിശ്വാസികൾ- അവരുടെ മതത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നപക്ഷം, നമുക്ക് ലഭിച്ചതുപോലെ വേദഗ്രന്ഥം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്ക് പുറമെ ഇവരെപ്പോലെ

യുള്ളവർക്കും ലഭിച്ചതായി വരും. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വെച്ച് നമുക്കെതിരിൽ ന്യായം സമർപ്പിക്കുവാനും ഇടവരും. അതുകൊണ്ട് അതിന് നാം അവർക്ക് അവസരം കൊടുക്കാതിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാകുന്നു. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച് കാണാം.

۞ وَمِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ مَنْ إِن تَأْمَنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيْكَ

﴿75﴾ **വേദക്കാരിലുണ്ട് ചിലർ: ഒരു 'ക്വിൻത്വാറി'നെ [കൂമ്പാരത്തെ] സംബന്ധിച്ച് നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചാൽ അവർ നിനക്കത് തന്നുതീർക്കും.**

وَمِنْهُم مَّنْ إِن تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ۗ

അവരിലുണ്ട് (വേറെ) ചിലരും; ഒരു 'ദീനാറിനെ' [പൊൻപണത്തെ] സംബന്ധിച്ച് നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചാൽ- അവരിൽ [അവരെ തിരക്കിക്കൊണ്ട്] നീ നിലകൊള്ളുന്നവനായിരുന്നാലല്ലാതെ- അവർ നിനക്കത് തന്നുതീർക്കുകയില്ല.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا۟ لَيْسَ عَلَيْنَا فِى ٱلْأُمِّيِّـۧنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

'(വേദക്കാരല്ലാത്ത) നിരക്ഷരരുടെ കാര്യത്തിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ (ബാധ്യതയുണ്ടാവാൻ) ഒരു മാർഗവുമില്ല, എന്ന് അവർ പറയുന്നത് നിമിത്തമത്രെ അത്. അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് (തന്നെ) അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

﴿76﴾ **അങ്ങനെയല്ല, യാതൊരുവൻ തന്റെ കരാർ നിറവേറ്റുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, എന്നാൽ, (ആ) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കും.**

﴿75﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിലുണ്ട് مَنْ ചിലർ, യാതൊരുവൻ إِنْ تَأْمَنْهُ അവരെ (അവനെ) നീ വിശ്വസിച്ചാൽ بِقِنْطَارٍ ഒരു ക്വിൻത്വാറിനെ (കൂമ്പാരത്തെ) സംബന്ധിച്ച് يُؤَدِّهِ അതവർ (അവൻ) വീട്ടിത്തരും إِلَيْكَ നിനക്ക് وَمِنْهُمْ അവരിലുണ്ട് مَنْ ചിലർ, യാതൊരുവൻ إِنْ تَأْمَنْهُ അവരെ (അവനെ) നീ വിശ്വസിച്ചാൽ بِدِينَارٍ ഒരു ദീനാറിനെ (പൊൻപണത്തെ)പ്പറ്റി لَا يُؤَدِّهِ അതവർ (അവൻ) വീട്ടുകയില്ല إِلَيْكَ നിനക്ക്

إِلا مَادُمْتَ നീ ആയിക്കൊണ്ടിരുന്നാലല്ലാതെ عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ (അവരിൽ) قَآئِمًا നില കൊള്ളുന്നവൻ ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُمْ قَالُوا അവർ പറയുന്നത് നിമിത്തമാണ് لَيْسَ عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ ഇല്ല فِي الأُمِّيِّينَ നിരക്ഷരജ്ഞരിൽ سَبِيلٌ ഒരു മാർഗവും وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ الْكَذِبَ വ്യാജം وَهُمْ يَعْلَمُونَ അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ﴿76﴾ بَلَىٰ അങ്ങനെയല്ല مَنْ أَوْفَىٰ ആർ നിറവേറ്റിയോ بِعَهْدِهِ തന്റെ കരാർ, ഉടമ്പടി وَاتَّقَىٰ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يُحِبُّ സ്നേഹിക്കും, ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ

قِنْطَارٍ ന്റെ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി 14-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂമ്പാരം- വളരെ ധനം- എന്നാണുദ്ദേശ്യം. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത- എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്ത - ആളുകൾ എന്നാണ് أُمِّيِّينَ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയമില്ലാത്തവരായ അറബികളാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

വേദക്കാരുടെ പല ദുഷ്ചെയ്തികളും മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, അവരിലുള്ള എല്ലാ വ്യക്തികളും ഒരുപോലെയല്ല. വളരെയധികം ധനം വിശ്വസിച്ചേൽപിച്ചാൽ പോലും തക്കസമയം മടക്കിത്തരുന്ന നല്ല മനഃസ്ഥിതിക്കാരും അവരിലുണ്ട്. നേരെ മറിച്ച് ഒരു പൊൻപണം പോലും വിശ്വസിച്ചു കൊടുത്താൽ- മടക്കിത്തരണമെന്ന് തിരക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷം മടക്കിക്കിട്ടിയേക്കുമെന്നല്ലാതെ- തിരിച്ചുതരാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർ അതിന് പറയുന്ന ന്യായം ഇതാണ്: വേദക്കാരല്ലാത്തവരോടുള്ള ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റണമെന്ന് നിർബന്ധമൊന്നുമില്ല, അവരുടെ ധനം ഉപയോഗിക്കുന്നത് കേവലം കുറ്റകരമല്ല, സ്വസമുദായത്തിൽ പെട്ടവരോടുള്ള കടമകൾ പാലിക്കലേ നമുക്ക് കടമയുള്ളൂ എന്നൊക്കെ. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ അവർ സ്വയം കെട്ടിപ്പറയുന്ന ഒരു വ്യാജവാദം മാത്രമാണിത്. കരാറുനിശ്ചയങ്ങളും വിശ്വസ്തതയും ആരോടായാലും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കരാറുകൾ പാലിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചുപോരുകയും ചെയ്യുന്നവരെയാണ് അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുക. അല്ലാത്തവർക്ക് അവന്റെ സ്നേഹം ലഭിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

സ്വജാതിക്കാരല്ലാത്തവരോട് ഇടപാടുകളിൽ വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കേണ്ടതില്ല. അവരോട് പലിശ വാങ്ങുന്നതിനും വിരോധമില്ല. സ്വജാതിക്കാരോട് കടംമുട്ടിച്ച് ചോദിക്കുകയോ പലിശ വാങ്ങുകയോ ചെയ്തുകൂടാ എന്നൊക്കെ യഹൂദികൾ പാരമ്പര്യമായി വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. (ആവർത്തന പുസ്തകം 15: 3, 23: 20) അജ്ഞരായ ചില പാമര മുസ്ലിംകളിലും ഇത്തരം ചില അന്ധമായ ധാരണകൾ കടന്നുകൂടാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, നീതിയും വിശ്വസ്തതയും പാലിക്കുന്നതിൽ മുസ്ലിമെന്നോ അമുസ്ലിമെന്നോ വിവേചനമില്ല. ഇബ്നുഅബീഹാതിം (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥ് കാണുക. അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നിരക്ഷരജ്ഞരുടെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളുടെമേൽ ഒരു ബാദ്ധ്യതയും ഉണ്ടാവാൻ മാർഗമില്ല (لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ)' എന്ന് വേദക്കാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ, നബി ﷺ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ കളവ് പറയുകയാണ്. ജാഹിലിയ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന (ഇത്തരം) ഏത് കാര്യവും എന്റെ ഈ രണ്ട് കാലടികൾക്കടിയിലാക്കപ്പെടാതെ ഇല്ല. (എല്ലാം തള്ളപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു) അമാനത്ത് (വിശ്വസ്തതയുടെ

കാര്യം) ഒഴികെ. അതാകട്ടെ, പുണ്യവാനോടും, ദുഷ്ടനോടും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ട താകുന്നു.'

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ ٱللَّهِ وَأَيْمَـٰنِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُو۟لَـٰٓئِكَ لَا خَلَـٰقَ لَهُمْ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٧٧

﴾77﴿ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറിനും [പ്രതിജ്ഞക്കും], തങ്ങളുടെ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങൾക്കും തുച്ഛമായ വിലവാങ്ങുന്നവർ, അക്കൂട്ടർ അവർക്ക് പരലോകത്തിൽ യാതൊരു ഓഹരിയുമില്ല: ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു അവരോട് സംസാരിക്കുകയുമില്ല: അവരുടെ നേരെ നോക്കുകയില്ല; അവരെ സംസ്കരി(ച്ചു നന്നാ)ക്കുകയുമില്ല;

അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

﴾77﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ നിശ്ചയമായും വാങ്ങുന്നവർ بِعَهْدِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറിന് وَأَيْمَانِهِمْ തങ്ങളുടെ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങൾക്കും ثَمَنًا قَلِيلًا തുച്ഛ വില أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ لَا خَلَاقَ ഓഹരിയില്ല لَهُمْ അവർക്ക് فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ അല്ലാഹു അവരോട് സംസാരിക്കയുമില്ല وَلَا يَنظُرُ നോക്കുകയുമില്ല إِلَيْهِمْ അവരുടെനേരെ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ وَلَا يُزَكِّيهِمْ അവരെ സംസ്കരിക്കയുമില്ല وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും عَذَابٌ ശിക്ഷ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ

عَهْدِ اللَّهِ (അല്ലാഹുവിന്റെ- അല്ലാഹുവിനോടുള്ള- കരാർ) എന്നതിന്റെ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബഖറഃ : 27-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക. നബിﷺ യിൽ വിശ്വസിക്കുക, അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്ന മാർഗം പിൻപറ്റുക മുതലായവ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന നിശ്ചയവും പ്രതിജ്ഞയുമാണിവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിനോടു ബാധ്യത ഏറ്റിട്ടുള്ള കരാറുകളും ശപഥങ്ങളും നിറവേറ്റാതെ, അതിന് പകരം നിസ്സാരമായ വില- ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങൾ- കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്നവർക്ക് പരലോകത്ത് യാതൊരു നന്മയും രക്ഷയും ലഭിക്കാനില്ലെന്നും, കാരുണ്യത്തിന്റെയോ, സ്നേഹത്തിന്റെയോ, മാപ്പിന്റെയോ കണികപോലും അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും, അതോടുകൂടി അതികഠിനമായ ശിക്ഷയും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അവരോട് അല്ലാഹു സംസാരിക്കുകയില്ലെന്നും, അവരുടെ നേരെ നോക്കുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള അമർഷത്തിന്റെ ഗൗരവമാണ് കുറിക്കുന്നത്.

ഈ തിരുവചനത്തിലെ താക്കീതുമായി ബന്ധമുള്ളതും, അതിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതും, നിത്യജീവിതത്തിൽ നാം കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുമായ പല കാര്യ

ങ്ങളെക്കുറിച്ചും നബിﷺ യുടെ ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒന്നുര ണ്ടെണ്ണം ഉദ്ധരിക്കാം:

(1) അബൂദർറ് (റ) പറയുന്നു: റസൂൽﷺ പറഞ്ഞു: 'മൂന്ന് കൂട്ടരുണ്ട്: അവരോട് കിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു സംസാരിക്കുകയില്ല, അവരുടെ നേരെ നോക്കുകയുമില്ല, അവരെ സംസ്ക്കരിക്കുകയുമില്ല.' ഞാൻ പറഞ്ഞു; 'അവർ നഷ്ടപ്പെടുകയും അപമാനപ്പെടുകയും ചെയ്തുവല്ലോ! ആരാണവർ, റസൂലേ?' തിരുമേനി ആ വാക്ക് മൂന്നുവട്ടം ആവർത്തിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു: 'വസ്ത്രം നിലത്തിഴച്ച് നടക്കുന്നവനും, കള്ളസത്യം വഴി ചരക്ക് ചിലവഴിക്കുന്നവനും, ചെയ്ത ഉപകാരം എടുത്തുപറയുന്നവനും.' (അ; മു.)

(2) പല സ്വഹാബികളിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു: 'ഒരാളുടെ സ്വത്ത് പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ആരെങ്കിലും കള്ളസത്യം ചെയ്താൽ അല്ലാഹു അവന്റെമേൽ കോപിച്ചവനായിക്കൊണ്ട് അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.' (അ; ബു: മു)

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُۥنَ أَلْسِنَتَهُم بِٱلْكِتَـٰبِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ ٱلْكِتَـٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ ٱلْكِتَـٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

﴿78﴾ **നിശ്ചയമായും, അവരിൽ തന്നെ (വേറെ) ഒരു കക്ഷിയുമുണ്ട്: വേദഗ്രന്ഥത്തി(ന്റെ വായനയി)ൽ തങ്ങളുടെ നാവുകളെ അവർ വളച്ചു തിരിക്കും, അത് വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടതെന്ന് നിങ്ങൾ ഗണിക്കുവാൻ വേണ്ടി. അത് വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടതല്ലതാനും, 'അത് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാണ്' എന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. അത് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതല്ലതാനും.**

അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് (തന്നെ) അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿78﴾ وَإِنَّ مِنْهُمْ നിശ്ചയമായും അവരിലുണ്ട് لَفَرِيقًا ഒരു കക്ഷി (സംഘം- വിഭാഗം) തന്നെ يَلْوُونَ അവർ വളച്ച് തിരിക്കും, ചുരുട്ടുന്നു أَلْسِنَتَهُمْ അവരുടെ നാവുകളെ بِالْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് لِتَحْسَبُوهُ നിങ്ങളതിനെ ഗണിക്കു(വിചാരിക്കു)വാൻ വേണ്ടി مِنَ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടതായി وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും مِنَ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടത് وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും هُوَ അത് مِنْ عِنْدِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (എന്ന്) وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും مِنْ عِنْدِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്ന് وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ الْكَذِبَ വ്യാജം, അസത്യം وَهُمْ يَعْلَمُونَ അവർ

അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്.

യഹൂദി പണ്ഡിതൻമാർ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നടത്താറുള്ള ഒരു കടുത്ത വഞ്ചനയെ ക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വേദഗ്രന്ഥം വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കൊത്ത് അർത്ഥം വരത്തക്കവണ്ണം അക്ഷരങ്ങളും പദങ്ങളും മാറ്റിമറി ച്ചോ, സ്ഥാനം തെറ്റിച്ചോ, അതിൽ ഏറ്റക്കുറവ് വരുത്തിയോ വായിക്കുക. വിവരമില്ലാത്ത ആളുകൾ അതെല്ലാം വേദവാക്യങ്ങളാണെന്ന് ധരിക്കുമല്ലോ. അവരുടെ ലക്ഷ്യവും അതു തന്നെ. തങ്ങൾ വായിക്കുന്നതെല്ലാം വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകളും, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുമാണെന്ന നിലക്കായിരിക്കും അവർ വായന ചെയ്യുന്നതും. ഇത് വ്യാഖ്യാ നത്തിലോ അഭിപ്രായത്തിലോ ഉണ്ടാകുന്ന അബദ്ധമല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ തനി കള്ളം കെട്ടിപ്പറയലാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള ചില കൃത്രിമങ്ങൾ വക്രതാൽപര്യക്കാരായ ചില മുസ്‌ലിം പണ്ഡിതൻമാരിലും ചിലപ്പോൾ കാണാറുള്ളതാണ്. ക്വുർആന്റെ അക്ഷര ങ്ങളോ പദങ്ങളോ മാറ്റിമറിക്കാറില്ല. അതൊട്ട് സാധ്യവുമല്ല. ക്വുർആന്റെ അർത്ഥം അറി യാത്തവർക്ക് പോലും അതിലെ വാക്കുകൾ സുനിശ്ചിതമായി അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് യോജിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അതിലെ വാക്കു കൾക്കോ, വാക്യങ്ങൾക്കോ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകുകയും, എന്നിട്ട് അതൊക്കെ ക്വുർ ആന്റെ പ്രസ്താവനകളായി സമർത്ഥിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുക. വേദക്കാരുടെ ചില അഴി മതികളെപ്പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥം എഴുതുകയും, എന്നിട്ട് തുച്ഛമായ കാര്യലാഭത്തിന് വേണ്ടി അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതായി പ്രസ്താവി ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ച് സൂ: അൽബക്വറഃ 79 ൽ കഴിഞ്ഞുപോയ കഠിനമായ താക്കീത് ഇങ്ങനെയുള്ളവരും ഭയപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا۟ عِبَادًا لِّى مِن دُونِ ٱللَّهِ

《79》 ഒരു മനുഷ്യനും (തന്നെ) ഉണ്ടാകുകയില്ല, അല്ലാഹു അദ്ദേഹ ത്തിന് വേദഗ്രന്ഥവും, വിധികർത്തൃ ത്വവും (അഥവാ വിജ്ഞാനവും) പ്രവാചകത്വവും നൽകുക: പിന്നീട് അദ്ദേഹം മനുഷ്യരോട്: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ- എനിക്ക്- അടി യാൻമാരായിരിക്കുവിൻ' എന്ന് പറയു കയും ചെയ്യുക. [ഇത് രണ്ടുംകൂടി ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ല.]

وَلَٰكِن كُونُوا۟ رَبَّٰنِيِّۦنَ بِمَا كُنتُمْ تُعَلِّمُونَ ٱلْكِتَٰبَ وَبِمَا كُنتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

എങ്കിലും 'നിങ്ങൾ വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിച്ച് വരുന്നതുകൊണ്ടും, നിങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടും നിങ്ങൾ 'റബ്ബാനികൾ' [മതോപദേഷ്ടാക്കൾ] ആയിത്തീരു വിൻ' എന്നായിരിക്കും (അദ്ദേഹം പറ

യുക).

《80》 നിങ്ങൾ മലക്കുകളെയും, നബിമാരെയും റബ്ബുകളായി സ്വീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുകയും (ഉണ്ടാകുക) ഇല്ല. നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകൾ [അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിയവർ] ആയിട്ടുള്ളതിന് ശേഷം, നിങ്ങളോട് അവിശ്വാസത്തിന് അദ്ദേഹം കൽപിക്കുകയോ?!

وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَن تَتَّخِذُوا۟ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ أَرْبَابًا ۗ أَيَأْمُرُكُم بِٱلْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

《79》 مَا كَانَ ഉണ്ടാവുകയില്ല, ഉണ്ടാകാവതല്ല لِبَشَرٍ ഒരു മനുഷ്യനും أَنْ يُؤْتِيَهُ അവന് നൽകുക اللَّهُ അല്ലാഹു الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം وَالْحُكْمَ വിജ്ഞാനവും, വിധിയും (അധികാരവും) وَالنُّبُوَّةَ പ്രവാചകത്വവും ثُمَّ يَقُولَ പിന്നീട് അദ്ദേഹം പറയുക لِلنَّاسِ മനുഷ്യരോട് كُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുവിൻ عِبَادًا لِي എനിക്ക് (എന്റെ) അടിയാൻമാർ مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ (അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ) وَلَٰكِنْ എങ്കിലും (പറയും) كُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുവിൻ رَبَّانِيِّينَ റബ്ബാനികൾ بِمَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് تُعَلِّمُونَ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം وَبِمَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും تَدْرُسُونَ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു 《80》 وَلَا يَأْمُرَكُمْ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുകയും (ഉണ്ടാകുക) ഇല്ല أَنْ تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ الْمَلَائِكَةَ മലക്കുകളെ وَالنَّبِيِّينَ നബിമാരെയും أَرْبَابًا റബ്ബുകളായി أَيَأْمُرُكُمْ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുകയോ بِالْكُفْرِ അവിശ്വാസത്തിന് بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ നിങ്ങൾ ആയതിനുശേഷം مُسْلِمُونَ മുസ്‌ലിംകൾ (കീഴൊതുങ്ങിയവർ)

عَبْد (അബ്ദ്) എന്ന വാക്കിന്റെ ബഹുവചനമാണ് عِبَاد (ഇബാദ്). ഉടമയായ 'അടിമ' എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആരാധകനായ 'അടിയാൻ' എന്ന അർത്ഥത്തിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ആദ്യത്തെ അർത്ഥത്തിലാകുമ്പോൾ- ഇമാംറാഗിബ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപോലെ عَبِيد (അബീദ്) എന്നും രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ عِبَاد (ഇബാദ്) എന്നും ബഹുവചനം വരുന്നതാണ്. رَبَّانِي (റബ്ബാനിയ്യ്) എന്നതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് رَبَّانِيُّون (റബ്ബാനിയ്യൂന). 'വേദവിജ്ഞാനി, മതനേതാവ്, മതോപദേഷ്ടാവ്, ഭരണനേതാവ്, ദിവ്യ പുരുഷൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാവുന്ന വിധത്തിൽ ഇതിന് വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ട് കാണാം. ഇതിലെ മൂലശബ്ദമായ رَب (റബ്ബ്) എന്ന വാക്കിന് ഭാഷയിൽ 'വളർത്തുന്നവൻ, പരിപാലകൻ, നാഥൻ, പരിശീലനം നൽകുന്നവൻ, യജമാനൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്നതിനെയും, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണമായി അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതിനെയും ആസ്പദമാക്കിയാണ് മേൽ പറഞ്ഞ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം അതിന് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 'റബ്ബാനീ'കളായിരിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതിനുള്ള കാരണമായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത് 'നിങ്ങൾ വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കുകയും പഠി

ക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു' (بِمَا كُنتُمْ تَعْلَمُونَ) എന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് വേദവിജ്ഞാനങ്ങൾ അറിഞ്ഞും ഉപദേശിച്ചും വരുന്ന മതോപദേഷ്ടാക്കളും, മതവിജ്ഞാനികളുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് കരുതാവുന്നതാകുന്നു. ഈ വാക്ക് സാക്ഷാൽ അറബിവാക്കാണെന്നും, അതല്ല, അബ്റാനീ (ഹിബ്രു) വാക്കാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏതായാലും ശബ്ദത്തിലും അർത്ഥത്തിലും ഇതിനോട് സാമ്യമുള്ള രൂപത്തിൽ ചില വാക്കുകൾ ബൈബ്ളിൽ പലേടത്തും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അതുകൊണ്ട് വേദക്കാർക്കിടയിൽ മുമ്പേ സുപരിചിതമായിരുന്ന ഒരു വാക്കാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. (*)

ആശയത്തിന്റെ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം: വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും- വേദനിയമങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള വിധി കർത്തൃത്വവും- പ്രവാചകത്വവും ലഭിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ, നിങ്ങൾ എന്നെ ആരാധിക്കുന്ന അടിയാൻമാരായിരിക്കണമെന്ന് ജനങ്ങളോട് ഒരിക്കലും പറയുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയുമില്ല. നേരെ മറിച്ച് വേദഗ്രന്ഥം പഠിച്ചറിഞ്ഞും, മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിച്ചും, പഠിപ്പിച്ചും, അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും, അനുസരിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേദവിജ്ഞാനികളായിത്തീരണം എന്നേ അവർ പറയുകയുള്ളൂ. അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമല്ലാതെ- മലക്കുകളെയോ നബിമാരെയോ- റബ്ബുകളായി സ്വീകരിക്കുവാനും അങ്ങനെയുള്ള ആരും കൽപിക്കുകയില്ല. തൗഹീദിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചരണത്തിനും വേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് പ്രവാചകൻമാർ. അവരുടെ പ്രബോധനമനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പ്പെട്ട മുസ്ലിംകളായികഴിഞ്ഞശേഷം, പിന്നീട് അതിന് കടകവിരുദ്ധമായ കുഫ്റിനും ശിർക്കിനും (അവിശ്വാസത്തിനും ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിനും) അവരെങ്ങനെ ഉപദേശിക്കും?! നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ കണ്ടാൽ അങ്ങനെയാണല്ലോ തോന്നുക. വാസ്തവത്തിൽ അതൊന്നും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല.

ഈസാ നബി (അ)യുടെ അനുയായികളെന്ന് വാദിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെ റബ്ബായി ഗണിക്കുകയും ആരാധിച്ചുവരുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ പ്രത്യേകിച്ചും, പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികളെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുകയും അവർക്ക് ആരാധനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരേയും പൊതുവായും ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. അല്ലാഹുവിനും മനുഷ്യർക്കുമിടയിലുള്ള മദ്ധ്യവർത്തികളും ദൂതൻമാരുമാണല്ലോ പ്രവാചകൻമാരും മലക്കുകളും. അവർക്കുപോലും ദിവ്യസ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുവാനും ആരാധനകളർപ്പിക്കപ്പെടുവാനും പാടില്ലെങ്കിൽ, പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികളായ പണ്ഡി

(*) ബൈബ്ളിലെ പല വാക്യങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ 'റബ്ബി' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പറയുന്നു: റബ്ബി എന്ന എബ്രായ (അബ്രാനി) പദത്തിന് എന്റെ കർത്താവേ എന്നർത്ഥം. 'റബ്ബ്' എന്ന് പദത്തിന് വലിയവൻ എന്ന അർത്ഥമാകയാൽ അത് വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും.... പിന്നീട് ഇത് വേദശാസ്ത്ര വിദഗ്ധൻമാരായ ശാസ്ത്രിമാർക്ക് സവിശേഷമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു,' 'റബ്ബാനീ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നു: 'എബ്രായ ഭാഷയിലെ 'റബ്ബി' എന്ന പദത്തെ ആരാമ്യ (ആറാമീ) ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർ 'റബ്ബൂന എന്നുപറയും. ഇതിന് എന്റെ കർത്താവേ എന്നർത്ഥം. ഈ പദം ശാസ്ത്രിമാരെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു.

തൻമാർ, പുരോഹിതൻമാർ, ശൈഖൻമാർ, മഹാൻമാർ തുടങ്ങിയ ആർക്കെങ്കിലും- അവർ എത്ര ഉന്നതപദവിക്കാരായാലും ശരി- ദിവ്യത്വപദവി നൽകി റബ്ബുകളാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. റബ്ബുകളാക്കുക എന്നതിന്റെ താൽപര്യം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവർക്ക് ആരാധനകളർപ്പിക്കുകയെന്നോ, അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശ ഗുണവിശേഷങ്ങളിൽപെട്ട വല്ലതും അവർക്കും വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നോ മാത്രമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെന്നോണം മറ്റുള്ളവരുടെ വിധിവിലക്കുകൾക്ക് മതത്തിൽ സ്ഥാനം കൽപിക്കലും അവരെ റബ്ബാക്കലാണെന്ന് 64-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം - 9

وَإِذْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ لَمَآ ءَاتَيْتُكُم مِّن كِتَٰبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥ ۚ

﴿81﴾ അല്ലാഹു പ്രവാചകൻമാരുടെ ഉറപ്പുവാങ്ങിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): വേദഗ്രന്ഥമായും, വിജ്ഞാനമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വല്ലതും നൽകുകയും; പിന്നീടു നിങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുന്ന ഒരു റസൂൽ നിങ്ങളിൽ വരുകയും ചെയ്താൽ, തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന്.

قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِى ۖ قَالُوٓا۟ أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ فَٱشْهَدُوا۟ وَأَنَا۠ مَعَكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٨١﴾

അവൻ(അവരോട്) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ (ഏറ്റു) സമ്മതിക്കുകയും. അതിനെക്കുറിച്ച് എന്റെ ബാധ്യത [എന്നോടുള്ള കരാറിന്റെ ബാധ്യത] നിങ്ങൾ (ഏറ്റ്) എടുക്കുകയും ചെയ്തുവോ?' അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ (ഏറ്റു) സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.' അവൻ പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (അതിന്) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ. ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം സാക്ഷികളിൽപെട്ടവനാകുന്നു.'

فَمَن تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾

﴿82﴾എന്നിരിക്കെ, അതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് തോന്നിയവാസികൾ

﴿81﴾ وَإِذْ أَخَذَ വാങ്ങിയ സന്ദർഭം ٱللَّهُ അല്ലാഹു مِيثَٰقَ ഉറപ്പ്, ഉടമ്പടി, കരാർ ٱلنَّبِيِّـۧنَ നബിമാരുടെ لَمَآ ءَاتَيْتُكُم തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വല്ലതും നൽകി

യാൽ مِنْ كِتَابٍ വേദഗ്രന്ഥമായി وَحِكْمَةٍ വിജ്ഞാനമായും ثُمَّ جَاءَكُمْ പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് വന്നു رَسُولٌ വല്ല ദൂതനും مُصَدِّقٌ സത്യമാക്കുന്ന لِمَا مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കും, വിശ്വസിക്കുക തന്നെ വേണം (എന്ന്) وَلَتَنصُرُنَّهُ അദ്ദേഹത്തെ തീർച്ചയായും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യണം) قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَأَقْرَرْتُمْ നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ച്(ഉറച്ച് പറഞ്ഞു. ഏറ്റ് പറഞ്ഞു)വോ وَأَخَذْتُمْ നിങ്ങൾ എടുക്കുക (സ്വീകരിക്കുക)യും ചെയ്തു(വോ) عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ അതിനെക്കുറിച്ച്. അതിന്റെ പേരിൽ إِصْرِي എന്റെ(എന്നോടുള്ള)ബാധ്യത (കരാർ, ഭാരം) قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു أَقْرَرْنَا ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു ഉറച്ചു പറഞ്ഞു قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു فَاشْهَدُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ وَأَنَا مَعَكُم ഞാനും നിങ്ങളുടെകൂടെ مِّنَ الشَّاهِدِينَ സാക്ഷികളിലുണ്ട്
﴿82﴾ فَمَن تَوَلَّىٰ എന്നിരിക്കെ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞാൽ بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം فَأُولَٰئِكَ هُمُ എന്നാൽഅക്കൂട്ടർ തന്നെ الْفَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികൾ

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വേദഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനബോധനങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു പ്രവാചകനും തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച മാർഗദർശനങ്ങളെയും തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളെയും ശരിവെച്ച് കൊണ്ട് പിന്നീട് വേറൊരു റസൂൽ വരുന്ന പക്ഷം, ആ റസൂലിൽ വിശ്വസിക്കലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സഹായ സഹകരണം നൽകലും നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും മൗലികമായ ദൗത്യ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഒന്നായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാളുടെ ദൗത്യം മറ്റെയാളുടേതിനോട് ഒരിക്കലും എതിരായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. ഇപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരോടും അല്ലാഹു ഉറപ്പുമേടിക്കുകയും. എല്ലാവരും അത് തങ്ങളുടെ ബാധ്യതയായി ഏറ്റ് പറഞ്ഞ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നബിമാർക്കുപോലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഗൗരവമേറിയ ഈ ബാധ്യത അവരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെന്ന് വിശിഷ്യാ പറയേണ്ടതില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നബിയിലും, ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിലും മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂ - വിശ്വസിക്കേണ്ടതുള്ളൂ - എന്നുപറയുവാൻ വേദക്കാരായ ഒരു സമുദായത്തിനും അവകാശമില്ലാത്തതാകുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ധിക്കാരവും തോന്നിയവാസവുമാണ്. എന്ന് സാരം.

നബി തിരുമേനിﷺ അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാകയാൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്തോ അതിനുശേഷമോ വേറൊരു റസൂൽ വരുവാനില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഈ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് തിരുമേനി സ്വാഭാവികമായും ഒഴിവാകുന്നു. എന്നാൽ, തിരുമേനിയുടെ മുമ്പുള്ള ഏതൊരു പ്രവാചകന്റെ അനുയായികളായി നിലകൊള്ളുന്നവരും തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കലും, തിരുമേനിയെ പിൻപറ്റലും നിർബ്ബന്ധമാണുതാനും. വേദക്കാരായ സമുദായങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ കരാറിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഈ കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നബിﷺ ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും: 'നിങ്ങളിൽ മൂസാ (അ) ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും, എന്നെ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വഴിപിഴക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു'. അബൂയഅ്ലാ(റ)യുടെ ഒരു ഹദീഥിലെ വാചകം ഇങ്ങി

നെയാകുന്നു; 'മൂസാ (അ) നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ പിൻപറ്റുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.'

أَفَغَيْرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُۥٓ أَسْلَمَ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا

﴾83﴿ അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ മതമല്ലാത്തതിനെ [മറ്റൊരു മതത്തെ]യാണോ അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? അവന് ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവർ (എല്ലാം) - അനുസരണ പൂർവമോ, നിർബന്ധ പൂർവമോ - കീഴൊതുങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ)!-

وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

അവനിലേക്കുതന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (എന്നുമിരിക്കെ)!

قُلْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ

﴾84﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; (മാത്രമല്ല) ഇബ്റാഹീമിന്റെയും, ഇസ്മാഈലിന്റെയും, ഇസ്ഹാക്വിന്റെയും, യഅ്ക്വൂബിന്റെയും, 'സിബ്ത്ത്' [സന്തതി]കളുടെയും മേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, മൂസാക്കും, ഈസാക്കും, (മറ്റു) നബിമാർക്കും തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും (വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു). (അതെ) അവരിൽ ഒരാളുടെ ഇടക്കും ഞങ്ങൾ വ്യത്യാസം കാണിക്കുകയില്ല;

وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

ഞങ്ങളാവട്ടെ, അവന് [അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിയ] മുസ്‌ലിംകളുമാകുന്നു.

﴾83﴿ أَفَغَيْرَ അപ്പോൾ അല്ലാത്തതിനെയോ دِينِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മതം يَبْغُونَ ആവശ്യപ്പെടുന്നു وَلَهُ അവന് (തന്നെ) أَسْلَمَ കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും طَوْعًا അനുസരണപൂർവ്വം (ഇഷ്ടത്തോടെ) وَكَرْهًا നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വവും, അനിഷ്ടമായും وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ يُرْجَعُونَ അവർ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു ﴾84﴿ قُلْ നീ പറയുക

آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും
عَلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക് وَمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന് وَإِسْمَاعِيلَ
ഇസ്മാഈലിനും وَإِسْحَاقَ ഇസ്ഹാകിനും وَيَعْقُوبَ യഅ്ക്വൂബിനും وَالْأَسْبَاطِ സന്ത
തികൾക്കും وَمَا أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടതിലും مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ മൂസാക്കും ഈസാക്കും
وَالنَّبِيُّونَ നബിമാർക്കും مِن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് لَا نُفَرِّقُ ഞങ്ങൾ
വ്യത്യാസം ചെയ്കയില്ല بَيْنَ أَحَدٍ ഒരാൾക്കിടയിലും مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് وَنَحْنُ
ഞങ്ങൾ, ഞങ്ങളാകട്ടെ لَهُ അവന് مُسْلِمُونَ മുസ്‌ലിംകളാണ്, കീഴൊതുങ്ങിയവരാണ്.

എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരാലും പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട മതം അല്ലാഹുവിന്റെ മതമായ (ഇസ്‌ലാമാകുന്ന) ഒരേഒരു മതമാകുന്നു. അതിനും പുറമെ, മനുഷ്യരടക്കം ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ച നിയമ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയരായിക്കൊണ്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നതും. ഇഷ്ടപ്രകാരമായാലും ശരി നിർബ്ബന്ധിതമായിട്ടായാലും ശരി, ആ നിയമവ്യവസ്ഥക്ക് കീഴൊതുങ്ങുകയല്ലാതെ ഒരാൾക്കും ഗത്യന്തരമില്ല. അവസാനം എല്ലാവരും മടങ്ങിച്ചെന്നു പര്യവസാനിക്കുന്നതും അവങ്കലേക്ക് തന്നെ. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു നിയമിച്ചതും കല്പിച്ചതുമല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും മതം സ്വീകരിക്കണമെന്നാണോ അവരുടെ ആവശ്യം?! എങ്കിൽ അതൊരിക്കലും സ്വീകാര്യമല്ല. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ ഈ ആശയം ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് അല്ലാഹുവിന്റേതായ ആ മതം തന്നെയാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് ചിലരുടെ ദൗത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ചിലരുടെതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുമുള്ള മൗലിക യാഥാർഥ്യം സ്വീകരിച്ചവരാണ് ഞങ്ങളെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബിﷺയോട് കല്പിക്കുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ അർഥ ശങ്കക്കു ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം ഈ പരമാർഥം വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്.

അനുസരണപൂർവ്വമോ നിർബന്ധപൂർവ്വമോ ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. എല്ലാവരും അവന്റെ ഭരണ വ്യവസ്ഥകൾക്കും അവൻ നിയമിച്ച പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥകൾക്കും തികച്ചും വിധേയമായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ, അതിൽനിന്ന് സ്വൽപമെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ ഒരു മിടിയിടപോലും നിലകൊള്ളുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല എന്നത്രെ. സത്യവിശ്വാസി, അവിശ്വാസി, പ്രകൃതിവാദി, ബഹുദൈവവാദി, ദൈവനിഷേധി എന്നിങ്ങനെയുള്ള തരവ്യത്യാസങ്ങളോ, മനുഷ്യൻ, ജിന്നുകൾ, മലക്കുകൾ, ജീവജന്തുക്കൾ, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വർഗ വ്യത്യാസമോ കൂടാതെ സകല വസ്തുക്കളും ഈ അർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പ്പെട്ടവരാകുന്നു. (റഅ്ദ്, 15: ഹാമീം സജദ: 11 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം) എന്നിരിക്കെ, അവൻ കൽപിച്ചരുളിയതും, മനുഷ്യന്റെ ശാശ്വത നന്മക്ക് നിദാനമായതുമായ അവന്റെ മതനിയമങ്ങൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങാതിരിക്കുന്നത് നീതിയുക്തമല്ല- അനീതിയും ധിക്കാരവുമാണ് - എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പ്രവാചകൻമാർ ലക്ഷക്കണക്കിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ അറബികളുടെയും, വേദക്കാരുടെയും ഇടയിൽ പല നിലക്കും കൂടുതൽ സുപരിചിതരും ബഹുമാന്യരുമാകക്കൊണ്ടും, ചരിത്രപരവും മതപരവുമായ രംഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സ്മരണീയരാകക്കൊണ്ട് ഇബ്റാഹീം നബി (അ) തുടങ്ങിയ ചില നബിമാരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം

എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. യഅ്ക്വൂബ് നബി (അ)യുടെ പന്ത്രണ്ട് സന്താന പരമ്പരകളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രവാചകൻമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് الأَسْبَاطِ (സന്തതികൾ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യെക്കുറിച്ചും മറ്റും പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവരുടെ മേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടത്' (مَاأُنزِلَ) എന്നും, പിന്നീട് മൂസാ, ഈസാ (അ) എന്നിവരെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടത്' (مَاأُوتِيَ) എന്നുമാണ് അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ച വാക്കുകൾ.അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വഹ്‌യും സന്ദേശവും ലഭിക്കുന്നതിലും, ഓരോരുത്തരുടെയും സത്യത സ്ഥാപിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നതിലും ഏറെക്കുറെ എല്ലാ പ്രവാചകൻമാർക്കും പങ്കുണ്ടായിരിക്കും. എങ്കിലും, മൂസാ നബി (അ)യുടെ തൗറാത്തും, ഈസാ നബി (അ)യുടെ ഇൻജീലും പോലെയും, അവരുടെ കൈക്കുവെളിപ്പെട്ട ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പോലെയും അത്ര പ്രസിദ്ധി മറ്റു പ്രവാചകൻമാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കോ സമുദായമദ്ധ്യേ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിച്ചത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا

﴿85﴾ **ആരെങ്കിലും 'ഇസ്‌ലാം' (മതം) അല്ലാത്തതിനെ മതമായി തേടുന്നപക്ഷം,-**

فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ

അത് അവനിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ.

وَهُوَ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾

അവൻ പരലോകത്തിലാകട്ടെ, നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനുമായിരിക്കും.

﴿85﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ ആരെങ്കിലും തേടുന്ന പക്ഷം غَيْرَالإِسْلَامِ ഇസ്‌ലാം അല്ലാത്തതിനെ دِينًا മതമായി فَلَنْ يُقْبَلَ എന്നാൽ അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ مِنْهُ അവനിൽ നിന്ന് وَهُوَ അവൻ, അവനാകട്ടെ فِي الآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കും

പ്രകൃത്യാ മനുഷ്യൻ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായതും, എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തതും അല്ലാഹുവിന്റെ മതമായ ഏകമതം മാത്രമാണെന്ന് മുൻവചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതുതന്നെയാണ് ഇസ്‌ലാം മതം. إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الإِسْلَامُ (നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ മതം ഇസ്‌ലാമാകുന്നു) എന്ന് 19-ാം വചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമല്ലാത്ത ഏതൊരു മതം ആരുതന്നെ സ്വീകരിക്കുകയോ, ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്താലും അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, അവൻ പരലോകത്തിൽ സർവ്വവും നഷ്ടപ്പെട്ടവനായിരിക്കുമെന്നും യാതൊരു സംശയത്തിനും വ്യാഖ്യാനത്തിനും ഇടമില്ലാത്തവിധം അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

'മതം ഏതായാലും വിരോധമില്ല, മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി' എന്നൊരു പുത്തൻ തത്വം- അല്ല, ഉൽബുദ്ധരും ബുദ്ധിജീവികളുമെന്ന് സ്വയം ധരിക്കുന്ന ചിലരിൽ നിന്ന്

കേൾക്കപ്പെടുന്ന മധുരമോഹനമായ ഒരു നിരർത്ഥസിദ്ധാന്തം- ഇന്ന് ജനമദ്ധ്യേ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. നാമമാത്ര മുസ്‌ലിംകളായ ചിലർ അത് ഏറ്റ് പാടാതെയുമില്ല. ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങളെങ്കിലും അറിയുകയോ, ക്വുർആനിൽ അണുവോളമെങ്കിലും വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിമിന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നോ, വായിലൂടെയോ ആ വാക്ക് പുറപ്പെടാവുന്നതല്ല. അന്യസമുദായങ്ങളുമായി അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഭൗതികജീവിതത്തിൽ ഇണങ്ങിക്കഴിയണമെന്നും അവരുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിക്കണമെന്നും മാത്രമാണവരുടെ ലക്ഷ്യം. വിശ്വാസാചാരങ്ങളിലും, നടപടിക്രമങ്ങളിലും എന്ത് നിലപാടുതന്നെ സ്വീകരിച്ചാലും വിരോധമില്ല- മറ്റുള്ളവരുടെ ആക്ഷേപത്തിനും എതിർപ്പിനും വിരോധമാകാതിരുന്നാൽ മതി- എന്നാണല്ലോ അതിന്റെ അർത്ഥം. വാസ്തവത്തിൽ ഇവരുടെ അടുക്കൽ 'മത'ത്തിനും 'നന്നാകലി'നുമുള്ള നിർവ്വചനവും, ആ രണ്ടിനും അല്ലാഹുവും റസൂലും നൽകുന്ന നിർവ്വചനവും തമ്മിൽ നാമമാത്ര ബന്ധം പോലുമില്ല. തീർച്ച.

كَيْفَ يَهْدِى ٱللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَـٰنِهِمْ

﴾86﴿ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന് ശേഷം അവിശ്വസിച്ചതായ ഒരു ജനതയെ അല്ലാഹു എങ്ങനെ നേർമാർഗത്തിലാക്കും?

وَشَهِدُوٓا۟ أَنَّ ٱلرَّسُولَ حَقٌّ وَجَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَـٰتُ ۚ

റസൂൽ യഥാർത്ഥ (സത്യ)വാനാണെന്ന് അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, അവർക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ വന്നുകിട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ)!

وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾

അല്ലാഹു അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല താനും.

أُو۟لَـٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ ٱللَّهِ وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

﴾87﴿ അക്കൂട്ടർ- (അതെ) അവരുടെ പ്രതിഫലം, അല്ലാഹുവിന്റെയും, മലക്കുകളുടെയും, മനുഷ്യരുടെയുമെല്ലാം (തന്നെ) ശാപം അവരുടെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്.

خَـٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾

﴾88﴿ -അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്; ശിക്ഷ അവർക്ക് ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അവർക്ക് ഒഴിവ് (അഥവാ പരിഗണന) നൽകപ്പെടുകയുമില്ല;-

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا۟

﴾89﴿ **അതിനുശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, (സൽക്കർമം ചെയ്ത്) നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ [അവർക്ക് രക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും]**

فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾

എന്നാൽ, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

﴾86﴿ كَيْفَ يَهْدِي എങ്ങനെ നേർമാർഗത്തിലാക്കും اللَّهُ അല്ലാഹു قَوْمًا ഒരു ജനതയെ كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു بَعْدَ إِيمَانِهِمْ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന് ശേഷം وَشَهِدُوا അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു أَنَّ الرَّسُولَ റസൂൽ (ആണ്) എന്ന് حَقٌّ സത്യമായവൻ, യഥാർത്ഥവാൻ, അർഹൻ وَجَاءَهُمُ അവർക്ക് വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു الْبَيِّنَاتُ തെളിവുകൾ وَاللَّهُ അല്ലാഹു (വാകട്ടെ) لَا يَهْدِي നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല (താനും) الْقَوْمَ ജനതയെ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ ﴾87﴿ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ جَزَاؤُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം أَنَّ عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ ഉണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) എന്നുള്ളതാണ് لَعْنَةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം وَالْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളുടെയും وَالنَّاسِ മനുഷ്യരുടെയും أَجْمَعِينَ എല്ലാം ﴾88﴿ خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായി (ശാശ്വതരായി)ക്കൊണ്ട് لَا يُخَفَّفُ ലഘുവാക്കപ്പെടുകയില്ല عَنْهُمُ അവർക്ക് الْعَذَابُ ശിക്ഷ وَلَا هُمْ അവർ ഇല്ലതാനും يُنظَرُونَ ഒഴിവ് (താമസം- പരിഗണന) കൊടുക്കപ്പെടുക ﴾89﴿ إِلَّا الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ تَابُوا അവർ മടങ്ങി مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം وَأَصْلَحُوا അവർ നന്നാക്കുക (നന്നായിത്തീരുക)യും ചെയ്തു فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേനയും, തെളിവുകൾ മുഖേനയും നബിﷺയുടെയും അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിന്റെയും സത്യതയിൽ ബോധ്യവും വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും നബിﷺയിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അവിശ്വാസികളായിത്തീർന്ന വേദക്കാരെയും, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് കഴിഞ്ഞശേഷം ഇസ്‌ലാമിൽനിന്നും ഭ്രഷ്ടായിപ്പോയവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കനത്ത താക്കീതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. അവരുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെയും മലക്കുകളുടെയും മനുഷ്യരുടെയുമെല്ലാം ശാപമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം സൂറത്തുൽ ബക്വറ: 161 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ ثُمَّ

﴾90﴿ **നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുശേഷം അവിശ്വസി**

ٱزْدَادُوا۟ كُفْرًا لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلضَّآلُّونَ ﴿٩٠﴾

ക്കുകയും, പിന്നീട് അവിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയേ ഇല്ല; അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് വഴിപിഴച്ചവരും.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ ٱلْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ ٱفْتَدَىٰ بِهِۦٓ ۗ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّـٰصِرِينَ ﴿٩١﴾

《91》 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട് (തന്നെ) മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തവർ, അവരിൽ ഒരാളിൽനിന്നും ഭൂമി നിറയെ സ്വർണം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ- അവനത് തെണ്ടം [പ്രായശ്ചിത്തം] ചെയ്താലും ശരി അക്കൂട്ടർ, അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും; അവർക്ക് സഹായികളായി (ആരും) ഇല്ലതാനും.

《90》 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന് ശേഷം ثُمَّ ازْدَادُوا പിന്നീടവർക്ക് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു كُفْرًا അവിശ്വാസം لَن تُقْبَلَ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ تَوْبَتُهُمْ അവരുടെ പശ്ചാത്താപം وَأُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് الضَّالُّونَ വഴിപിഴച്ചവർ 《91》 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ وَمَاتُوا അവർ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു وَهُمْ كُفَّارٌ അവർ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട് فَلَن يُقْبَلَ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ مِنْ أَحَدِهِم അവരൊരാളിൽനിന്നും مِلْءُ الْأَرْضِ ഭൂമിനിറച്ച് ذَهَبًا സ്വർണം وَلَوِ افْتَدَىٰ അവൻ തെണ്ടം (മോചനമൂല്യം- പ്രായശ്ചിത്തം) നൽകിയാലും بِهِ അതിനെ, അതുകൊണ്ട് أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് عَذَابٌ ശിക്ഷ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ وَمَا لَهُم അവർക്കില്ലതാനും مِّن نَّاصِرِينَ സഹായികളായിട്ട് (ആരും)

അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ടുതന്നെ- അതിൽ നിന്ന് മടങ്ങിയിട്ടില്ലാതെ- മരണമടയുന്നപക്ഷം, അവർക്ക് പരലോകത്തിൽ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല; മരണവേളയിൽ ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചത് കൊണ്ടോ, വല്ല പ്രായശ്ചിത്തവും മുഖേനയോ, അവിശ്വാസികളായിരിക്കെ അവർ ചെയ്തേക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും നല്ല കാര്യങ്ങൾ മുഖേനയോ- ഒന്നും തന്നെ- അവിടെ അവർക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുവാനുമില്ല എന്ന് അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. ഈ വിഷയം ഖുർആനിൽ പലേടത്തും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരാൾ വിശ്വാസിയോ, അവിശ്വാസിയോ, സൻമാർഗിയോ, ദുർമാർഗിയോ എന്നുള്ളതിന്റെ അവസാനത്തെ തീരുമാനം അവന്റെ മരണത്തോട് കൂടിയാണ് തിട്ടപ്പെടുന്നതെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.